

400 kuruş 20 HAZİRAN 1978 37

FAŞİST SALDIRILAR YOĞUNLAŞIYOR

Faşist saldırılara karşı devrimci kitle mücadelesini yükseltelim!

MC hükümeti çöktükten sonra daha da artan faşist terör bugüne kadar yayılarak devam etti. Faşist diktatörlüğün ayakta olduğu günümüz şartlarında, faşistler MC hükümeti düştükten sonra saldırı ve tertiplerini, sabotaj ve katliamlarını daha da şiddetlendirdiler. Saldırılarını kitle halinde katliamlar yapma yönünde yoğunlaştırırken, tertiplerini ise alevi-sünni çatışmaları ve benzeri yönlerde yoğunlaştırdılar. Tertiplerini başarıya ulaştırmak için de Hamido gibi kendi adamları da dahil olmak üzere halk arasında büyük çatışmalara neden olabilecek kimselere suikastler düzenlediler.

İstanbul Üniversitesi, Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi, Yıldız öğrencilerine, G.Antep ODTÜ öğrencilerine yapılan ve birden fazla devrimcinin ölümüyle sonuçlanan faşist saldırılar, Eğitim, Enstitütüleri öğrencilerine yönelen faşist saldırılar, bütün bunlar, faşistlerin toplu katliam düzenleyen saldırılarının örnekleridir. Yine Malatya, Iğdır ve Demirci olayları, Elazığ'da tertiplenen olaylar, ise, halkı birbirine kırdırmak için tertiplenen faşist provokasyonların örnekleridir.

Bu faşist saldırı, katliam ve tertipleri düzenleyen güçler MHP den AP'ye, Ülkü Ocaklarından KONTR-Gerilla MİT ve Ordunun belirli kesimlerine kadar uzanmaktadırlar.

Faşistlerin yoğunlaşan saldırı, tertip ve katliamları, halkımızın gelişen kitle mücadelesini MC hükümetiyle bastıramama başarısızlığının, güçsüz kalmanın verdiği saldırganlıktır. Faşistler MC hükümetiyle halkımızın devrimci mücadelesini ezemediler, başarısız kaldılar. Bu başarısızlığın sonucunda aralarındaki birliği de koruyamadılar. Ordu içindeki bir kesim faşistle Feyzioğlu, MC taktiğinin başarısızlığı karşısında CHP ile ittifak içinde halk kitlelerinin mücadelesini bastırmak için yeni bir taktik uygulamaya giriştiler. MC hükümeti etrafında birleşen faşistler ve gericiler arasındaki çatışmalar büyürken halkımızın devrimci mücadelesine karşı başlıca üç siyasi gruplaşma oluştu. Bunlardan biri saldırıları tertip ve katliamları yoğunlaştırdığını söylediğimiz ve bugünkü Ecevit hükümetine muhalefet eden başını AP ve MHP'nin çektiği guruptur. Diğeri Ecevit hükümeti etrafında toplanan guruptur. Son olarak da sosyal-faşistleri, içinde toplayan grup bulunuyor.

Sözkonusu birinci gurubun faşist saldırı, tertip ve katliamları yoğunlaştırmadaki amacı, başarısızlığın verdiği hırçınlık ve saldırganlıkla halkımızın devrimci mücadelesini ezmek ve diğer yanıyla da Ecevit hükümetinin başarısızlığını kanıtlayarak yeniden fakat daha, saldırgan faşist bir hükümet kurmaktır. Halka karşı azgınca saldırı, tertip ve katliama girişmelerinin nedeni budur.

Bugünkü Ecevit hükümeti ise, MC'nin halkımızın devrimci mücadelesini bastırmadaki başarısızlığı sonucu faşistlerin bir kesimiyle-hakim sınıfların Avrupacı kesiminden oluşmaktadır. Amacı halkımızn, gelişen mücadelesini pasifize etmek ve bastırmaktır. Ecevit bunu yapabilmek için bir yandan hükümete muhalif faşistleri terörden vaz geçmeleri için ikna(!)etmeye çalışmakta diğer yandan halkımıza ise "siz durun ben hallederim"diyerek devrimci kitle mücadelesini durdurup bastırmaya çalışmaktadır. Bu taktik MC'nin başarısızlığından sonra ortaya konan fakat yeni hükümet kurulduğundan bugüne kadarki olayların gösterdiği gibi, başarısızlığa uğramaya başından mahkûm karşı-devrimci bir taktiktir.

MC faşistleri gibi başarısızlığa doğru giden bir grup da sosyal faşistlerdir. Çeşitli kitle örgütlerinde bazı başarılar elde ettikten sonra uyguladıkları sosyal-faşist baskılar sonucu devrimci, kitleler nezdinde yüzleri açığa çıktıkça tecrit olmaya doğru gittiler. T'K'P TSİP ve TİP arasında önceleri var olan sıkı ittifak içindeki kavgalı çatışmalar artmaktadır. Sosyal faşistler halka ve devrimcilere düşmanlıklarının ve Rus sosyal emperyalistlerine uşakça, bağlılıklarının sonucu bugün bir yandan faşizme karşı mücadeleyi amaçlarına alet etmeye çalışıyor, diğer yandan Ecevit'in Rusya'ya kapıyı biraz daha açmasını vargüçleriyle alkışlıyorlar. Ancak onların, Rusya'nın emperyalist amaçları uğruna Ecevit'in gerici tedbirlerini desteklemelerihalktan daha fazla tecrit olmalarına yol açıyor.

Faşist saldırı, tertip ve katliamların yoğunlaştığı bugün, halkımızın devrimci kitle mücadelesini geliştirmek, biryandan sosyal-faşist tertip ve baskılara diğer yandan Ecevit hükümetinin baskı, ve uyutma çabalarına karşı kararlılıkla mücadele etmeye, halkımıza, gerçekleri açıklıyabilmeye bağlıdır.

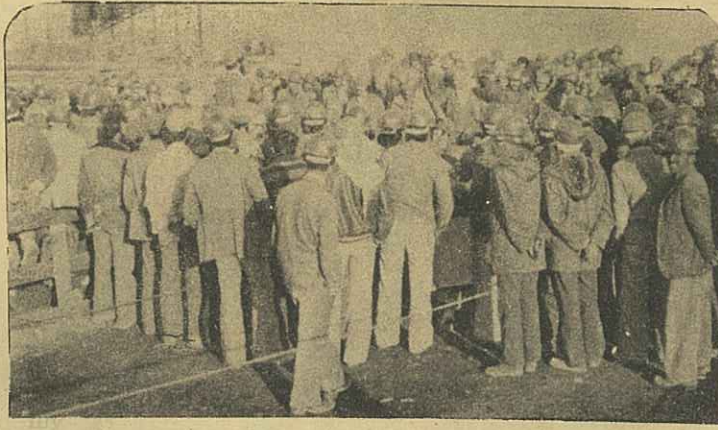
Ancak bu mücadeleye zararlı olan halk içindeki başlıca yanlış eğilimlerin etkileri altedilerek devrimci kitle mücadelesi gelişecek faşistler, sosyal-faşistlere ve Ecevit gericilerine karşı başarıyla yürüyecektir. Bu zararlı eğilimlerden biri umudunu halkın devrimci mücadelesine değil Ecevit'in aldatıcı ve gerici vaadlerine bağlayan pasifist eğilimdir. Bazı demokrat aydınlar tarafından da körüklenen bu eğilim, halk kitlelerinin devrimci eylemine "faşistlere yarar"diye karşı çıkmakta halkı uslu durmaya itmektedir. Üç Dünyacı TİKP oportünistleri de umudunu sadece Ecevite değil bütün Amerikancı, gericilere bağlayarak "kardeş kavgasını önleme" edebiyatiyla bu eğilimi daha başka amaçlarla körüklemektedirler.

Zararlı eğilimlerden bir diğeri de halk kitlelerinin mücadeleye seferber edilebileceğine güvenmiyen ve faşist terör karşısında sabırsızlığa kapılan küçük burjuva maceracılığıdır. Bu eğilim de halkımızın devrimci kitle mücadelesini dağıtıcı bir rol oynamakta hatta yer yer faşistlerin tertiplerine bile yaramaktadır.

Yoğunlaşan faşist saldırılar faşizmin güçlenmekte olduğunu değil tersine güçsüzleşmekte olduğunu gösteriyor. Halk kitlelerine bazı vaadler sunabilme üzerine gerici başarı hayalleri kurmuş olan Ecevit hükümeti bugünkü ortamda değil bunları yerine getirmek, tersine açıktan işçi ve emekçi düşmanı ekonomik ve siyasi tedbirler almaktadır. Yani, her gerici, kararında adımında daha fazla sallanmakta, ve adım adım ama hızla yere düşmektedir. Sosyal faşistlerin Rus uşağı emelleri ve gerici baskıları kitleleri daha fazla kendisine alet etmeye elvermemekte tersine daha fazla tecrit olmaktadır.

Böyle bir ortamda yoğunlaşan faşist saldırılara karşı tek başarılı ve devrimci mücadele yolu, Ecevit gericiliğine ve özellikle, sosyal faşizme karşı mücadeleden koparmadan, halk içindeki pasifist, ve maceracı eğilimler altetme mücadelesiyle birlikte halk kitlelerinin devrimci kitle mücadelesini geliştirmektir. Bugün şartlar her zamankinden daha fazla bu mücadeleyi geliştirmeye uygundur. Faşist - saldırı, tertip ve katliamlara karşı başarılı tek mücadele; fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, dairelerde, meydanlardaki yükselen halkımızın bu devrimci kitle mücadelesidir. Bu mücadelenin gelişmesi ve silahlı mücadele aşamasına yükselmesi, ancak bu düzeni tarihin çöplüğüne gönderecek milli demokratik halk devriminin zaferi mümkündür. Halkımızın kurtuluşu böyle gerçekleşecektir. Komprador patron ağa düzenini ve emperyalist tahakkümünü yıkmak için halkımızın mücadelesinin silahlı mücadele aşamasına ulaştıracak olan da bugün bu devrimci kitle mücadelesidir.

SUUDİ ARABİSTAN'da TÜRKİYELİ İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ ve ZULÜM

Suudi Arabistan'da çalışan Türkiyeli işçiler her türlü sosyal haktan yoksun olarak kızgın güneş altında, kum çöllerinde olağanüstü zor şartlar altında çalışıyorlar. İstanbul'da bulunan BİMAŞ şirketi aracılığıyla gönderilen Türkiyeli işçiler çalışma şartlarını ve kendilerine yapılan ağır baskıları anlata anlata bitiremiyorlar. Daha kontrat imzalanırken bunun patronun lehine bir anlaşma olduğunu anlayan işçiler "Türkiye'de bize övücü laflar ettiler, her türlü imkânların olduğunu söylediler. Ancak durumun pek de söyledikleri gibi olmadığını yapılan anlaşmadan tahmin ediyorduk. Fakat başka imkanımız da yoktu. Çalışmak için yurt dışına gitmeye mecburduk. Bu mecburiyet altında yola çıktık. Hava alanına gelir gelmez satıldığımızı buradaki Türk yöneticilerin insana yakışmayan davranışlarından anlamaya başladık. Bir iki gün sonra evraklarımız tamamlandı, Hofaf Shedgum denilen yerde çalışmaya başladık.

1977'nin ilk aylarından itibaren her hafta iki posta olmak üzere Türkiye'den işçilerin geldiğini belirten işçiler, işyerleri konusunda ise "İşyeri dümdüz bir çöldür. 20 ve 50'şer kişilik postalar halinde sabah 6'dan akşam 6'ya kadar 50-60 derecelik sıcağın altında çalışıyorduk. İşyerine zamanında varabilmek için ise 4,30'da kalkmak zorundaydık. Çünkü işyerine otobüslerle gidiyorduk. İşyerinde bazı tahta barakalar vardı. Bazen oraya gidiyor sigara içiyorduk. Bir süre sonra onları da yıktılar. Ayrıca iş süresi boyunca oturma yasağı koydular. Saatlerce tepemizde kızgın güneş, ayakta çalışmak zorundayız."

Suudi Arabistan'a gönderilen Türkiyeli personel ise kraldan çok kralcı davranarak İngiliz firmasına uşaklık etmektedir. Bu ağzı salyalı çanak yalayıcıları her fırsatta işçiler aleyhine tedbirler almaktadırlar. Tahta barakalar bunların gayretkeş çabalarıyla kaldırılmıştır. Oturma yasağı da yine bunların marifetiyle çıkarılmıştır. Bu uşaklar işçileri her fırsatta Arap kanunlarıyla korkutmaya çalışıyorlar. Türkiye'ye göndermekle tehdit ediyorlar. Çıkışlar verilerek Türkiye'ye gönderilen işçilere bir kuruş tazminat parası vermiyorlardı. Giderken en az 30-50 bin lira borçlanan işçiler orada çalışmak zorundaydılar. Saha şefi olan Ali Karabay sabah erkenden iş yerine gelerek işçilerin bir an önce işe başlamaları için gayret gösteriyormuş. Bazen gruplar halindeki işçilere taş atarak onları dağıtmaya çalışıyor, işçiler kızgın sıcağın altında çalışırken, saha personeli denilen çanak yalayıcılar vantilatörlü yerlerde keyif çatıyorlar.

Yemek, yatak ve sağlık konusunda ise işçiler şöyle diyorlar: "İki kişilik odalarda 4 er kişi yatıyoruz. İşyerine 90 km. uzakta yatan 500 arkadaşımız gece saat 03 de kalkıp yemek yiyorlar. 40 kişilik otobüslerde 70 kişigelip gidiyorlar. Buna karşılık personelden her biri bizim 4 kişi kaldığımız odalardan daha büyük her türlü konfora sahip yerlerde kalıyorlar. Her ay kişi başına 900 dolar yemek parası kesilmektedir. Yemekler yenmeyecek kadar kötüdür. Her gün birçok arkadaşımız zehirlenmekte iğne yapılarak mideleri yıkanmaktadır. Günde ortalama 40 arkadaş yemeklerden zehirleniyor. Yemeklere deve eti, eşek eti, vb. Amerikan stoku yıllanmış malzeme konmaktadır. 77 yılı içinde yemekhane önünde bekletmeleri protesto eden işçiler öğle yemeği yemediler. Ancak değişen bir şey olmadı. Aç acına çalıştırıldılar. Hastalanan arkadaşların çoğuna hastahanede bakılmıyordu. Tercümanlar iyi dil bilmediklerinden hastahaneye gidenler de iyi muayene edilemiyor, verilen yanlış ilaçlar zehirlenmelere yol açıyor. Revirde ise herkese Panalgin veriyorlar. Bir akşam aniden hastalanan arkadaşımızı hastahaneye götüren şöför arkadaş, tercüman bulamayınca müdür yardımcısının odasına gitmiş. Müdür yardımcısı yine beni rahatsız ediyorsunuz diyerek arkadaşı tekmeleyerek odasından kovmuştur. İş kazasında sakat olan veya hastalanan işçi arkadaşlarımız tedavi edilmeden tazminatsız Türkiye'ye gönderiliyorlar. Bir işçi arkadaşımız iş kazası sonucu sakat kalmıştı. Doktor 45 gün hava değişimi verdi. Bunun üzerine çıkışını vererek üstelik maaşını ve tazminatını vermeden Türkiye'ye gönderdiler. Üzerimizdeki baskılar, çalışma şartlarının zorlukları saymakla bitmez. Kısacası bizler burada esir kampındayız."

Türkiye'nin yiğit işçileri esir kampında yapılan zorbalığa karşı sessiz kalmadı. Birleşerek 14.2.78'de direnişe geçti. Bilinçli işçilerin önderlik ettiği direniş gericilerin bütün engellerine rağmen kararlılıkla sürdürüldü. Kısa süre sonra çeşitli taktiklerle direniş kırıldı. Ve hemen arkasından ileri işçiler, Türkiye'ye gönderilmeye başlandı. Özellikle Elbistan ve Tunceli'li işçiler gönderilmektedir. Bunların yerine faşist Türkeş'in komando kamplarından işçileri baskı altında tutmak, yeni direnişleri engellemek v.s. için Suudi Arabistan'a komando gönderilmektedir.

İşçi dostu olduğunu, yurt dışındaki işçilere sosyal haklar sağlanması için yoğun çalışmaları olduğunu her fırsatta ilan eden Avrupa emperyalistlerinin uşakları ve onların CHP hükümeti Suudi Arabistan'da çalışan 2000 Türkiye'li işçinin esir kamplarından farkı olmayan şartlarda çalışması karşısında hiçbir şey yapmamıştır. Bu hükümet işçilerin içinde bulunduğu şartları bilmektedir. Buna rağmen gerçekte işçilerin çıkarları için kılını bile kıpırdatmaz. Çünkü bu hükümet de işçi düşmanlarının hükümetidir. İşçi dostu görünen Avrupalı emperyalistlerin uşakları işçileri uyutmak için işçi haklarından bahsederler.

Ne İngiliz patronlarıyla Türkiye hakim sınıflarının işbirliği, ne de gerici Arap yasaları Arabistan'daki Türkiyeli yiğit işçilerin mücadelesini durdurmaya yetmeyecektir. İşçiler köleliği kabul etmeyerek, birliklerini pekiştirerek, tecrübelerden dersler çıkararak gericilerin kurduğu işbirliğini yıkarak onlara gereken dersi vereceklerdir.

Şavaklı köylüler devrimcilerle elele başarıya ulaştılar

Tunceli'nin Pertek bölgesinde Şavaklılar adıyla anılan, geçimini hayvancılıkla sağlayan köylüler yaşamaktadır. Bu köylüler zor koşullar altında binbir zahmetle tulum peyniri üretmektedir. Burjuvaların iştahla yedikleri kaliteli tulum peynirinin üreticileri; tefecinin, bankanın faiz ve sömürüleri altında, günden güne yoksullaşmaktadır. Bu yetmiyormuş gibi, köylülerden her yıl otlak parası alınmaktadır. Otlakların sahibi durumunda olan köylerin muhtarları ve bazı soyguncular Şavaklı peynir üreticilerinden 100-200 bin lira civarında el altından para almaktadır. Bir grup üretici köylü istenen parayı vermediğinde, başka bir gruba daha fazla para karşılığında yaylaya yerleşmek tedir. Ayrıca köylülerin aralarındaki dayanışma zayıf olduğundan açıktan yapılan otlak ihalesinde rekabete girip resmen koyun başına 10 liralık fiyatı 50-60 liraya çıkarıyorlar. Bütün bunlar hesaplandığında Şavak köylülerinin gideri kazancından bir hayli büyük olmaktadır.. Bu yüzden bu köylüler her yıl daha fazla borçlanıyorlar, iflasa sürükleniyorlar.

HB taraftarı devrimciler duruma müdahale ederek önce yoksul köylülerle konuştular, aralarındaki birliği sağlamaya çalıştılar. Şavaklı köylüler onlara "bize önderlik yapın sizinle beraberiz" dediler. Konuyla ilgili bütün yanları gözden geçiren proleter devrimciler, önce el altından para alan kişilerin soygunlarını devrimci etkinlikle engellediler. Daha sonra başka bölgelerden gelen köylülerle konuşarak rekabeti önlediler. Köylüler arasında birlik sağlandığından ihalede açıktan veya el altından arttırmalar olmadı. Sadece taban fiyatı üzerinden koyun başı otlakiye parası ödendi. Yayla dağıtımını proleter, devrimciler yaparak köylüler arasında bu yüzden çıkabilecek çelişmelere meydan verilmedi. Kamyon sahipleriyle de konuşarak taşıma ücretleri normal hale getirildi. Bu süre içinde köylülerle, ilişkiler geliştiren proleter, devrimcilere köylüler şöyle diyorlar: "Biz sizin devrim yapacağınıza artık tamamen inanıyoruz, siz devlet kurup devlet yönetebilirsiniz buna inandık, bundan sonra büyük küçük tüm işlerimizde size danışacağız, yardımcı olmanızı istiyeceğiz". Proleter devrimciler köylülere halk devrimiyle işçilerin köylülerin yönetimi alacağını ekonomik mücadele ile, kurtuluşa ulaşılamayacağını bu, mücadelelerimizi düzeni yıkma mücadelesiyle birleştirmeden kurtuluşun olmayacağını gerçek kurtuluşun MDHD mücadelesini zafere ulaştırmakla olacağını belirterek ekonomik, mücadele ile siyasi mücadele arasındaki ilişkiyi anlattılar.

Kutsiye Bozoklar'a yardım kampanyasını sonuçlandırıyoruz

Bir süre önce Dergimizin Kutsiye Bozoklar yoldaş için açtığı yardım kampanyasında Türkiye içinden toplanan 31.000 TL. ailesine teslim edilmiştir. Bundan sonra gelecek paraların da ailesine teslim edileceğini bildirir, bu kampanyayı sona erdirdiğimizi tüm halkımıza duyururuz.

TUNCELİ TÜS-DER SEÇİMİNİ YURTSEVER DEVRİMCİ LİSTE KAZANDI.

Tunceli TÜS-DER şubesinin 20 Mayıs'ta yapılan olağan kongresine HB taraftarı Devrimci, Demokrat Sağlıkçılar ile HK. taraftarı Yurtsever Devrimci Sağlıkçılar ortak bir liste hazırlayarak katıldılar. K.S.D ile Özgürlük Yolu bir liste oluşturmuştu. DY da ayrı bir liste ile seçime katıldı. Seçim sonunda anti revizyonistlerin listesi kazandı.

Kongrede Devrimci Demokrat sağlıkçılar adına konuşan bir arkadaş, dünyada ve Türkiye'deki siyasi durumu, demokratik kitle örgütleri ile ilgili M-L anlayışı ortaya koydu. Sağlık emekçilerini faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadeleye daha sıkı sarılmaya çağırarak Sağlık emekçilerinin ekonomik-demokratik hakları nı ve bu haklar için mücadeleyi halk iktidarını gerçekleştirme, mücadelesinden koparmamak gerektiğini dile getirdi. HY ve HG taraftarları yönetimde temsil edilmeyecek kadar az olduklarından yönetim listesinde yer verilmedi. Bu yüzden ittifak teklifini kabul etmeyerek tarafsız kaldılar. Bu davranış ilkesizdi. Çünkü ittifak yapmanın tek şartı yönetimde yer alıp almamak değildir.

HALKIN BİRLİĞİ :Haftalık Dergi, Sahibi:Hayrabet Honca, Sorumlu yazıişleri müdürü:Güzel Aslaner, İdarehane:Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi:İlpar Grafik Genel Dağıtım:Bir-Da Biçki yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi:PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım:Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datiç, Ödemeler İçin: Posta Çeki No:10287/3 Ankara

ECEVİT'İN RUSYA GEZİSİ SOSYAL-EMPERYALİST YAYILMAYA HİZMET EDİYOR

Ecevit, Avrupa ve Amerika gezilerinden hemen sonra Rusya'ya gitmeye hazırlanıyor. Böylece Ecevit, hemen tüm önemli emperyalist ve sosyal emperyalist merkezleri ziyaret etmiş olacak. Bu durum bile Ecevit'in ünlü "çok yönlü dış politikasının"niteliğini ortaya koymaktadır. Aslında bu politikaya, emperyalizme ve sosyal emperyalizme çok yönlü bağlılık geliştirme adı, verilmelidir.

Ecevit'in Rusya gezisi, biçim olarak Kosigin'in Türkiye ziyaretinin iadesi niteliğindedir. Ancak, emperyalizme ve özellikle Amerikan ve Alman emperyalizmine bağımlılığın geliştirildiği bu dönemde, Rusya gezisi bir "siyasal belge" nin imzalanması da sözkonusu olduğundan daha büyük önem taşımaktadır.

Sözkonusu "siyasal belge", Rus sosyal emperyalizminin büyük önem verdiği, ekonomik yayılmasını, siyasal yakınlaşmayla birleştirme çabasının bir ürünüdür. Rusya her önemli ziyarette bu "siyasal belge"nin imzalanmasından söz etmiş, bu yolda çaba harcamıştır. Rus sosyal emperyalizminin uşakları sosyal faşistler de sık sık bu "siyasal belge"nin reklâmını yapmışlar, "yararlarını" öve öve bitirememişlerdir. Açıktır ki, bu "belge" Rus sosyal-emperyalizminin yurdumuz üzerindeki hakimiyet kurma çabasının bir parçasıdır ve bu amaca hizmet edecektir. Halkımızın menfaatleri Rus sosyal-emperyalizmiyle yakınlaşmanın ifadesi olan, bu tehlikeli düşmana taviz niteliği taşıyan bu "belge"nin imzalanmasına karşıdır.

Bilindiği gibi Rusya'nın ülkemizdeki ekonomik yayılması önemli boyutlara ulaşmıştır. Askeri bakımdan önemli bir gelişme sağlayamamasına rağmen, sosyal emperyalistler komprador ağa iktidarlarının aralık kapı, siyasetinden yararlanarak sürekli askeri işbirliği teklifi yapmaktadırlar. Siyasi bakımdan ise, Ecevit'in Rusya'dan tehdit gelmediği yolundaki sözleri ve "detant"ın yararları, "Helsinki Konferansı" kararları üzerine övgüler, Rus sosyal-emperyalizminin somut kazançlarını ve bazı başarılar sağladığını göstermektedir. İşte "Siyasi belge"ve sosyal emperyalistlerin imzalamaya can attıkları "saldırmazlık paktı" ekonomik yayılmanın, sonucu olan siyasi adımları ifade etmektedir.

Rusya'nın ülkemizde giriştiği yatırımlar ve borçlandırmalar ağır bir sömürüyü, ekonomik ve teknik bağımlılığı ifade etmektedir. Bunların karşılığında sosyal-emperyalistler ekonominin kilit alanlarına el atma imkânı bulmuşlar faiz ve kârlarının yanı sıra, yurdumuzun ürünlerini ucuza kapatarak eşitsiz değişim yoluyla da sömürülerini arttırmışlardır. Kısacası gösterişli "yardım" nutuklarının aksine tam bir emperyalist, soygun sözkonusudur. Ecevit'in bu gezisinde sosyal emperyalistler bu türden yeni soygun bağlantıları için zemin yaratma gayreti göstereceklerdir.

Ecevit "siyasi belge" adı verilen sosyal emperyalizmi güçlendiren belgeyi imzalıyacağını fakat "saldırmazlıkpaktını" imzalamayacağını ima etti. "Saldırmazlık paktı" tam bir aldatmacadır. Türkiye'nin Rusya'ya saldırması söz konusu olmadığına göre Rus S.emperyalizmininsaldırgan amaçlarını gizlemeyi, bu konuda Rusya'nın saldırgan olmadığı hayallerini yaymayı amaçlamaktadır.

Türkiye halkının menfaatleri dünya halklarının baş düşmanlarından Rus sosyal emperyalizmi ile yakınlaşmaya aykırıdır. Bu nedenle ekonomik işbirliğinin geliştirilmesi adı altında sosyal-emperyalist soygunun arttırılması ve "siyasi belge"nin imzalanarak siyasal yakınlaşmanın sağlanmasına tüm halkımız karşı çıkmalıdır.

Halkımızın menfaatleri, başta Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri gelmek üzere tüm emperyalist ve sosyal emperyalistlerin sömürü ve baskısına son vermekten, milli bağımsızlığı sağlamaktan yanadır. Halkımızın menfaatleri, sosyalist ülkeler, halk demokrasileri, ilerici devletler, dünya işçi sınıfı ve dünyanın ezilen milletleri ve halklarıyla, birleşmekten yanadır. Diğer gericilerin olduğu gibi Ecevit'in de emperyalizme ve sosyal-emperyalizme hizmet eden politikası, sımsıkı birleşen halkımızın milli demokratik halk devrimini gerçekleştirmesiyle kökünden silinecek bağımsız ve demokratik Türkiye yaratılacaktır.

İŞÇİLERE KARŞI ECEVİT PATRON SENDİKA AĞASI BLOKU

Ecevit biray önce sendikaların toplu sözleşmelerde işçi ücretlerinde yüksek artışlar istediğinden yakınmış ve bunun Türkiyeyi batırdığını söyliyerek, işçi ücretlerini dondurmak için ilk adımını atmıştı.

Sendikalı işçilerin büyük çoğunluğunu içinde toplayan iki konfederasyon TÜRK-İŞ ve DİSK başkanları verdikleri demeçte, ilk anda Ecevit hükümetinin bu adımına sözde karşı çıktılar. Dergimiz Ecevit hükümetinin ücretleri dondurma girişimine karşı işçileri mücadeleye hazırlamaya çağırırken, TÜRK-İŞ ve DİSK in başındaki sendika ağalarının, ilk andaki sözde çıkışlarına rağmen, hükümet ve patronlarla rahatlıkla anlaşacaklarını belirtti. ve işçileri sendika ağalarına karşı uyanık olması ve sendika ağalarına değil kendi gücüne güvenmesi için uyardı.

Aradan kısa zaman sonra TÜRK-İŞ başkanı Halil Tunç son yurtdışı gezisine gitmeden önce Ecevitle görüştü. Tunç görüşmeden sonra daha önceki sözlerini unutmuş gibi, "ülkenin menfaatleri için fedakar olmak gerektiğini" söyliyerek işçi ücretlerinin dondurulması için Ecevit hükümetiyle işbirliği yapacağını ortaya koydu. DİSK başkanı Abdullah Baştürk ise geçen hafta Ecevit'le görüştü. Görüşmeden sonra DİSK yönetim kurulu yaptığı yazılı açıklamada "hükümet ile demokratik işçi hareketinin işbirliği ve dayanışma içinde hareket etmesi gerektiğini" belirtti. DİSK başkanı Baştürk ise Ecevit'in çabalarını olumlu karşıladığını ve hükümete yardımcı olmaya hazır olduklarını açıkladı. Ayrıca işçi ücretleri üzerinde yapılacak teknik hazırlıklardan sonra Ecevitle DİSK yöneticilerinin bir daha görüşecekleri belirtildi.

Bu görüşmelerden çıkan sonuç, TÜRK-İŞ ve DİSK'in başındaki sendika ağalarının, Ecevit hükümeti ve komprador patronlarla elele vererek işçi ücretlerinin dondurulması için işbirliği yapacaklarıdır. "Ülkenin menfaatleri" "halkın menfaatleri" işçilerin gözünü boyamak, mücadelesini engellemek için uydurulan palavralardır çünkü işçi ücretlerini dondurmanın tek nedeni büyük patronların menfaatleri, emperyalist sermayenin menfaatleridir.

Ecevit hükümeti işbaşına geldiğinden beri paranın değerini düşürerek, zam üstüne zam yaparak komprador sermayenin ve emperyalistlerin akıllı ve cesur hükümeti olduğunu ortaya koydu. Hükümetin zam kararları, İMF gibi kuruluşlar aracılığıyla emperyalistlerin ve komprador burjuvazinin, ekonomik buhranın yükünü emekçilerin sırtına bindirerek, kendi karlarını yükselterek çözmek için uyguladıkları "Fiyatları arttırmak ve işçi ücretlerini dondurmak" politikasının bir yanıydı. Ecevit hükümeti komprador patronların mallarına zam yaptıktan sonra şimdi de işçi ücretlerini dondurmak için çabalarını yoğunlaştırdı. Bunu başarabilmek ve işçilerin karşı çıkmasını önlemek için de sendika ağalarıyla elele verdi.

Böylece komprador patronların ve emperyalistlerin yüksek karları için emperyalistlerden, Ecevit hükümetine ve komprador patronlardan sendika ağalarına kadar bir blok oluşturuldu. Ecevit hükümeti MC'nın başaramadığını sendika ağalarına dayanarak başarmayı, yani işçileri susturarak ücretleri dondurabileceğini hesap etmektedir. Bunu yapabilmek için sendika ağalarıyla birlikte muhtemelen gözboyamak için görünür ücretlerde çok az bir ücret artışı da sağlıyacak ve işçilerin bununla yetinmesini istiyeçektir. Tabii ki bu işçi ücretlerini gerçekten arttırmak değil, artan yüksek pahalılık karşısında gerçek ücretleri düşürmektir.

Devamı Sayfa 15'da

HUA'NIN ÜLKEMİZİ ZİYARETİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

Çin dişişleri bakanı Huang Hua geçen hafta ülkemizi ziyaret etti. Dişişleri yetkilileriyle görüşmeleri sürerken yaptığı açıklamalarda Hua, Türkiye ile her alanda ilişkileri geliştirmek istediklerini, Türkiyenin NATO'da kalmasını desteklediklerini söyledi. Ayrıca Sovyetlerin saldırı tehlikesine de değindi. Açıklamalarında dikkat çeken yanlardan biri de Hua'nın hakim sınıfların Türkiye'nin sözde "milli bağımsızlığını korumalarını" bol bol övmesiydi. Hua Çin'in yeni yöneticilerinin hakim sınıflarla birçok konuda ortak görüş paylaştığını açıklamayı da ihmal etmedi.

Şimdiye kadar Sosyalist Halk Çin'inin bütün dünyada sömürgeciliğe emperyalizme, sosyal- emperyalizme ve gericiliğe karşı dünyanın ezilen halklarını desteklemedeki kararlılığını bilen ve duyan geniş devrimci kitleler belki de Hua'nın söylediklerine ilk anda şaşabilirler. Fakat Çin'in yeni yöneticilerinin, yeni oportünist akımın, Marksizm-Leninizmi terkederek kapitalist yolu tuttuğunu bilenler için Hua'nın açıklamaları hiç te şaşırtıcı olmadı.

Hua ülkemizin NATO'da kalmasını sevinçle karşılıyor ve hakim sınıfların sözde "milli bağımsızlığı korumalarını" öve öve bitiremiyor. Neden? Nedeni herhalde, Sovyetlere karşı Türkiye halkına değil saldırgan NATO ya ve yıllarca ABD ye uşaklık eden hakim sınıflara güvendiğinden olacak. Üstelik bu açıklama, hakim sınıfların emperyalizme ve sosyal- emperyalizme olan bağlılıklarını daha da geliştirdikleri bir dönemde yapılıyor. bu tutum "milli bağımsızlığı koruma" olarak övülüyor.

Halkımızın yiğit evlatları, devrimciler ABD emperyalistlerine 6. filoya karşı yıllarca mücadele ettiği zaman jop ve kurşunla saldıran Türkiye Hakim sınıfları değilmiydi? Bunlar mı Türkiyenin "milli bağımsızlığının" yaman koruyucuları? Geçmişte ABD'ye ve NATO ya kölece uşaklık yapan hakim sınıflar bugün aralarındaki çelişkilerden dolayı Rus sosyal emperyalistlerine kapıyı biraz daha açıyorlar. Bunlardan Demirel-Türkeş gibileri Amerikancılığı daha kölece sürdürmeyi savunurken, Ecevit gibileri ise "çok yönlü" olmayı, Rusyaya kapıyı biraz daha açmayı savunuyorlar. Ama her iki grup da NATO' dan çıkmamaya özel dikkat gösteriyorlar.

Bunlardan ne biri, ne diğeri Türkiye'nin bağımsızlığından yana değildir ve olamazlar. Her ikisi de bağımsızlık mücadelemizin karşısındadırlar. Sırtını şu yada bu emperyaliste veya süper devletlerden birine dayamaktadırlar. Bu tabiidir ve onların emperyalist uşağı karakterlerinin sonucudur.

İşte Hua, Sovyet sosyal emperyalistlerine karşı bu emperyalist uşağı hakim sınıfların bol bol övmektedir. Hua bağımsızlık için mücadele eden Türkiye halkına değil sırtını emperyalistlere dayıyan bu gericilere güvenmekte onlarla birçok ortak görüşe sahip olduğunu açıklamaktadır.

Hua'nın tavrı Çin'in yeni oportünist yöneticilerinin gerici tavrının bir parçasıdır ve Kruşçev Brejnev modern revizyonistleriyle ayni öze sahip "üç dünya teorisi"nden kaynaklanmaktadır.

Bağımsızlık ve demokrasi için faşizme, sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı mücadele eden biz Türkiye halkı ve komünistleri Hua'nın bu gerici tavrına karşı çıkarken kahraman Çin halkının ve komünistlerinin eninde sonunda yeni oportünistleri altedeceğine güveniyoruz.

İnfaz yasasındaki haksızlıklara karşı çıkalım

İnfaz yasasında değişiklikler yapan hükümler resmi gazetede yayınlanarak uygulama alanına konuldu. Niğde kapalı cezaevindeki tutuklu ve hükümlülerin bildirisinde de belirtildiği gibi yeni infaz yasası tutuklu ve hükümlülerin aleyhine olan, bazı uygulamaları giderici nitelikte değildir. Bunun en açık örneği 1803 sayılı af kanunundan, yararlanan müebbet hükümlülerin durumudur. Bilindiği gibi 1803 sayılı af kanunuyla, bu kanundan faydalanan müebbet hapis cezaları 24 yıla indirilmişti. Meşruten tahliye ise 24 yıl üzerinden hesaplanmaktaydı. Bu uygulama açık bir haksızlığı ifade, etmektedir. Çünkü müebbet hapis cezaları 36 yıl üzerinden hesaplanarak kanunun getirdiği 12 yıllık af indirimi ile 1/3 lük meşruten tahliye süresi olan 12 yılın bu cezadan düşürülmesi gerekirken, önce müebbet cezalar 24 yıla indirilmiş sonra da 1/3lük meşruten tahliye süresi bu ceza üzerinden hesaplanmıştır. Bu iki uygulama arasında 4 yıllık fark vardır. Birinci uygulamaya göre (yapılması gereken budur) müebbet hükümlülerin 12 yıl yatmaları gerekirken ikinci uygulamaya göre (bugün yapılan) 16 yatmaları gerekiyor. Diğer bir ifadeyle müebbet cezası alanların cezalarında 12 yıl yerine 8 yıl indirim yapılmaktadır.

Bu uygulama esas olarak 12 Mart döneminde sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan siyasi, hükümlülere yöneliktir. Birçoğu, 7 yıldan fazla yatan siyasi hükümlülerin çıkmasını engellemek amacıyla son infaz kanunuylada kasten düzeltilmemiştir.

Son İnfaz kanunu çıkmadan, önce bu haksızlığı bilen ve düzelteceğini vaadeden hükümet üyeleri, özellikle de Adalet Bakanı bu konuda hiçbir çaba göstermedikleri gibi bugün de "ne yapalım kanun böyle" diyorlar. Onlar bilinçli olarak böyle davranıyorlar. Bu savsaklama, Ecevit Hükümetinin "anarşiyi önleme" adı altında halkımıza karşı giriştiği saldırıların bir parçasıdır.

Yeni infaz kanunuyla tutuklu ve hükümlülerin aleyhine olan tüm haksızlıkların düzeltileceğini ilan edenler bu tavırlarıyla hem ikiyüzlülüklerini, halktan yana olmadıkladıklarını ortaya koymakta hemde kendi kanunlarındaki "kişilerin eşitlik ilkesi"ne "ceza ve infaz kanunu"na ters düşmektedirler. Kanunlar açasından da düzeltilmesi gereken bu açık haksızlık en kısa zamanda giderilmelidir.

HB dergisi olarak infaz kanunundaki bu ve benzeri haksız uygulamalara karşı NİĞDE cezaevindeki tutuklu ve hükümlülerin başlattığı haklı mücadeleyi destekliyor, ülkenin her yanındaki, tüm tutuklu ve mahkûmları bu mücadeleye katılmaya, emekçi halkımızı tutuklu ve hükümlülerin mücadelesine destek olmaya çağırıyoruz.

İNFAZ KANUNU DÜZELTİLMELİDİR!
ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF!
12 MARTIN SİYASİ HÜKÜMLÜLERİNE ÖZGÜRLÜK!

NİĞDE KAPALI CEZAEVİ TUTUKLU ve HÜKÜMLÜLERİNİN BİLDİRİSİ

Bizler Niğde Kapalı Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüler olarak bütün cezaevlerinde bulunan tutuklu ve hükümlü arkadaşlara ve halkımıza haklı taleplerimizi bildiriyor ve bu talepler uğruna yürüttüğümüz mücadelede tüm tutuklu ve hükümlü arkadaşlarımızın ve halkımızın bize destek olmasını istiyoruz:

Aylarca basında, radyo ve televizyonda kamu oyunu meşgul eden infaz kanunu, parlamentonun, onayından geçmiştir ve yürürlüğe girmiştir. Bu kanun hükümetin Bakanlığın ve Bakanlık yetkililerinin daha önceki vaatleriyle çeliştiği gibi, tutuklu ve hükümlülerin taleplerini de karşılamaktan uzaktır.

Bakan ve Bakanlığın tüm yetkilileri, kanun tasarısı kanunlaşmadan önce, cezaların infazında şartlı salıvermenin tüm cezanın yarısından fazla olacağını, defalarca belirtmiş olmalarına, karşın, tasarının kanunlaşmasından sonra, şartlı salıvermenin Bakanlığın önceki vaatlerinin aksine cezanın yarıdan azını kapsadığı açıkça ortaya çıktı. Bu açık bir aldatmacadır. Tutuklu ve hükümlü onbinlerce kişi ile ve onların aileleri ile alay etmektir. Biz bu tutumu şiddetle protesto ediyoruz. Hükümetten istediğimiz, vaatlerine uygun olarak davranması ve infaz yasasındaki vaatleriyle çelişen hükümlerin, giderilmesi için girişimde bulunmasıdır.

İkinci olarak infaz yasasında yukarda belirtiğimiz değişiklik yapılsa bile, bu idam ve müebbet hapis cezasına çarptırılıp da, 1803 sayılı af kanunu ile cezaları 24 ve 30 yıla indirilenlerin şartlı salıverilmelerinde aleyhlerine işleyen uygulamayı gidermemektedir. Çünkü infaz yasası uyarınca müebbet ağır hapis cezası 36 yıl üzerinden işlem görür ve bu cezalardan şartlı salıverme süresi 12 yıl olurken af yasası ile cezaları 24 yıla indirilenlerin şartlı salıverilme süreleri 8 yıl olmaktadır. Oysa 12 yıl salıverme kazanılmış bir hak olduğuna göre, af yasasının getirdiği hüküm mahkûmların aleyhine infaz yasası, ile de çelişerek, 4 yıllık bir fark getirmektedir. Ki, bunun ortadan kaldırılması açık bir anayasa emridir. Çünkü bu durum Anayasanın eşitlik ilkesi ile çelişmektedir. Bu çelişki yeni infaz yasası ile giderilmemiştir. Halbuki şimdi meclis gündeminde bulunan Ceza Usul Kanunu tasarısında müebbet ve idam cezalarına çarptırılıp cezaları 1803 sayılı af yasasıyla 24 ve 30 yıl, hapse indirilenlerin şartlı salıverme süreleri 30 yıl üzerinden hesaplanır şeklinde bir madde eklenerek bu eşitsizliğin ortadan kaldırılması pekala mümkündür.

Bakanlığı ve parlamenterleri bu konuda da uyarıyor ve bu haklı talebimizin gözönüne alınması ve belirttiğimiz biçimde çözümlenmesini istiyoruz.

Üçüncü olarak cezaevlerinde, Anayasaya aykırı oldukları nedeniyle ilga edilen ve yenileri de kurulmayan DGM'ce ağır hapis cezalarına mahküm edilmiş arkadaşlarımız bulunmaktadır. Bu arkadaşlarımızı mahküm eden mahkemeler, Anayasaya aykırılıkları nedeniyle ilga edilmiş bulunmalarına rağmen, arkadaşlarımız, bu mahkemelerin verdikleri cezaları çekmektedirler. Bu da açıkça Anayasa ve hukukun ruhu, ile çelişki halindedir. Bu arkadaşlarımızın da durumlarının yeniden ele alınmasını istiyoruz.

Gerçekte, bütün bu sorunların kökeninde yatan şey bir genel af yasası ilan etmeksizin cezaevlerindeki hükümlü ve tutukluların yaşamlarının düzeltilebileceği yolundaki yanılgıdır. Bütün bu sorunları tümden ortadan kaldıracak tek geçerli çözüm bir genel af yasasının çıkarılmasıdır.

Bütün bunların yanısıra başka taleplerimiz de bulunmaktadır.

Yukardaki açıklamalarımızla, birlikte hepsini sıralarsak taleplerimiz şunlardır:

1. Bakanlığın vaatlerine uygun olarak, cezaların infazına ilişkin yasada düzeltme getirmesi, yani infazın 1 ayda 16 gün indirim biçiminde düzeltilmesi.

2. 1803 sayılı af yasasıyla cezaları 24 ve 30 yıla çevrilen hükümlülerin şartlı salıverilme sürelerinin 36 yıl üzerinden hesaplanması,

Devamı Sayfa 15'da

Sosyal-faşist İGD ve revizyonist Kemal Türkler ağanın Politikası halkımızı aldatamaz.

16 Mayıs tarihli Politika gazetesi Niğde Cezaevinde bulunan siyasi hükümlülerin Oktay Etiman imzasıyla mesaj göndererek İGD Kongresini kutladıklarını yazdı. Niğde Cezaevinde şu an 46 siyasi hükümlü ve tutuklu vardır. Bunların büyük çoğunluğunu 12 Marttan bu yana faşizmin zindanlarında yatan çeşitli siyasi düşüncelere sahip demokrat, yurtsever ve devrimciler oluşturmaktadır.

Rus işbirlikçisi İGD adlı besleme ve halk düşmanı örgütü kutlamayı düşünebilecek olanlar ancak bir elin beş parmağı kadar bile olamayan 12 Mart'ın hain ve dönekleridir. Bunu sosyal emperyalist efendilerine ve hakim sınıflara hizmet yolunda her türlü sahtekarlığı yapan Politika da çok iyi bilir. Fakat o. revizyonist hainleri yeterince tanıyamamış insanları kandırabilmek için, bu gerçeği bile bile Niğde Cezaevindeki bütün, siyasi hükümlüleri İGD yanlısı olarak göstermekten kaçınmamış, ve her gün azgınca saldırarak küfürler yağdırdığı yurtseverler ve devrimciler adına yalan söylemeyi de göze alabilmiştir.

TKP, İGD ve benzerleri, tıpkı MHP, Ülkü Ocakları ve benzerleri gibi azılı halk düşmanıdır. Yurt severlerin, devrimcilerin demokratların emperyalist ve sosyal emperyalistlerin uşaklarına ve onların çeşitli tipteki halk düşmanı örgütlerine karşı tavrı, onları lanetlemekten ve onlara karşı mücadele etmekten başka bir şey olamaz.

Bizler aşağıda imzaları bulunan siyasi hükümlüler olarak revizyonistlerin bu sahtekarlığını halkımıza duyururuz.

NOT: Niğde Cezaevinde İGD Kongresini kutlayanlar Yusuf Küpeli, Oktay Etiman'dır. Onlar da tek tek ve sadece kendi adlarına kutlamışlardır.

1- Sami Sarı
2- Hikmet Kuran
3- Ali Büyükyiğit
4- Mehmet Şahin
5- Mustafa Yalçıner
6- Hasan Kırteke
7- Hasan Ataol
8- Hacı Tonak
9- Yavuz Yıldırımtürk
10- Metin Güngörmüş
11- Gökhan Harmandaroğlu
12- Ertan Günçiner
13- Aydın Çubukçu
14- Sevinç Aktaş
15- Sefa Asım Yıldız.

DİSK yönetimi İGD ile iliskileri askıya aldı

DİSK yönetiminde bulunan CH yanlısı reformist sendika ağaları DİSK'in İGD ile olan ilişkilerinin askıya alındığını açıkladılar. İlk bakışta olumlu bir etki yaratan bu karar tutarlı bir tavrın ürünü değildir.

Darbeci metotlarla DİSK'in başına çöreklenen sosyal - faşist sendika ağaları geçen yıl yönetimdeki hakimiyetlerini kaybettiler. Bunda işçi sınıfının sosyal-faşistlerin gerçek yüzlerini görmeye başlamasının ve anti-revizyonistlerin teşhir çalışmalarının önemli etkisi olmuştur. Ancak yönetimdeki etkinliğini kaybeden Rus sosyal -emperyalistlerinin ülkemizdeki uşakları sendika içinde daha hırslı, daha saldırgan olmaya başladılar. Daha adi metotlar geliştirdiler. Sosyal-faşist sendika ağaları DİSK'i fethetme çalışmalarında İGD'li beslemeleri kullanıyordu. Ayrıca İGD'li sosyal-faşist beslemeler yurtseverlere, demokratlara, kendilerine karşı çıkan ilericilere karşı baskı ve saldırılarını arttırmıştı. İşçi sınıfı arasında ve kamuoyunda İGD'li beslemelere karşı tepki artıyordu. Bu tepki aynı İGD'li sosyal-faşistlerle işbirliği içinde olan DİSK yönetimine karşı bu konudaki baskıyı ifade etmekteydi. DİSK'in reformist sendika ağalarını İGD ile ilişkilerini askıya almaya zorlayan en önemli sebep işçi sınıfının ve devrimci kamuoyunun baskısıydı. Bir başka sebep de reformist sendika ağalarıyla, sosyal-faşist sendika ağalarının DİSK içindeki rekabetiydi. Bu rekabet mücadelesinde İGD'li beslemeler sosyal-faşistler tarafından kullanılıyordu.

DİSK yöneticileri ilişkileri askıya alarak hem devrimci baskılardan kurtulmayı hem de sosyal-faşistlerle rekabette daha elverişli şartlara sahip olma hesabıyla hareket ettiler.

DİSK'in reformist sendika ağaları, bir yandan İGD ile ilişkileri askıya alırken, diğer yandan sosyal faşistlerle işbirliğini sürdürmektedirler. İşçi sınıfına karşı DİSK'in tüm, sendika ağaları ortak hareket ediyorlar. En son işçi ücretlerinin dondurulması konusunda birlikte hareket ettiler.

Sosyal faşistlerin DİSK içinde gerilemeleri iyi bir gelişmedir. Ancak buradan kalkarak reformist sendika ağalarına sosyal faşistlere karşı mücadelede bel bağlamamak onlarn hakkında hayaller yaymamak gerekir.

İşçi sınıfının gerçek menfaatleri sınıf sendikacılığını hakim kılmayı, faşist ve sosyal - faşist sendika ağalarının yanında reformist sendika ağalarınıda alaşağı etmeyi gerektirir.

Yabancı tekellerden kurtuluş yolu bağımsızlık ve demokrasi mücadelesidir

Mersin'deki ATAŞ rafinerisi üretimini 10 haziranda tamamen durdurdu. Bu gelişmeyle birlikte Ataş konusundaki tartışmalar tekrar gündeme geldi. Bilindiği gibi Ataş rafinerisinin hisselerinin büyük bir kısmı Mobil ve British Petrol şirketlerine aittir. Biri Amerikan diğeri İngiliz emperyalistlerinin olan bu petrol tekelleri MC hükümeti döneminde üretimi yavaşlatmışlar, hükümetten zam istemişlerdi. Bu istek kabul edilmeyince, Ataş rafinerisini yarı kapasitenin altında çalıştırarak piyasada petrol darlığı yaratma yoluyla hükümete baskı yapmaya başladılar. Bir süre sonra tam kapasiteli üretime geçebilmek için hükümete iki şart ileri sürdüler. Bunlardan biri Ataş ürünlerine zam yapılmasıydı, diğeri de birikmiş alacaklarının ödenmesiydi.Ataş'ın patronları bu iki şarttan en az birinin yerine getirilmesini istiyorlardı. Gerek MC hükümeti gerekse de CHP hükümetleri bu şartlardan birini bile yerine getiremediler. Çünkü bu şartların kabulü iktisadi bakımdan güç durumda olan hakim sınıfların hükümetlerini daha güç duruma sokacak nitelikteydi. İşte Ataş rafinerisi konusunda emperyalist patronlar ve uşakları arasındaki anlaşmazlığın temelinde yatan buydu. Emperyalist patronlar daha fazla kâr isterlerken emperyalist işbirlikçisi hükümetler ise efendilerinden içinde bulundukları güç durumu dikkate alarak biraz fedakârlık istiyorlardı. Bu tartışmanın temelinde yatan çelişme efendilerle uşaklar arasındaki menfaat çelişmesiydi. Ve bunlar bir yandan dalaşırken öbür yandan etle tırnak gibi birbirinden ayrılamazlardı, birlik halindevdiler.

Ataş patronlarının üretimi yavaşlatarak piyasada işlenmiş petrol kıtlığı yaratmaları karşısında CHP hükümeti sesini çıkarmadı. Buna karşılık CHP muhalefeti Ataş rafinerisinin tam kapasite çalıştırılmamasını milli menfaatlere aykırı gördüklerini söyleyerek direnişi devam ettirdiği takdirde rafinerinin devletleştirilmesi gerektiğini savundular. Kendileri hükümete geldikleri bir aylık dönemde, Ataş patronlarını ikaz ettiler. Tanınan üç aylık sürenin dolmasına iki gün kala üretimi birkaç gün arttıran patronlar tekrar düşürdüler. CHP tekrar hükümete gelince enerji bakanı Deniz Baykal Ataş konusuyla özel olarak ilgilendi. Üretimi düşük düzeyde tutan bu rafineriyi bir sefer ikaz yaptıktan sonra devletleştireceklerini açıkladı.Emperyalist patronların eski oyuna, üretimi birkaç gün arttırma oyununa başvurmaları sonucu CHP hükümeti oldukça sıkıştı. Çünkü daha önceden böyle bir gelişme olduğu takdirde rafineriyi devletleştirececeklerini açıklamışlardı. Bunun üzerine Ecevit-Baykal bir araya gelerek tek taraflı çözüm getirmeye taraftar olmadıklarını, anlayışlı davranacaklarını açıkladılar. Yani Ataş'ı devletleştirmeyeceklerini belli ettiler.

Ataş'la ilgili gelişmeler boyunca faşist partiler ve onların hükümeti MC susarken, CHP ve daha sonra işbaşına gelen bugünkü hükümet sürekli konuştu. Ataş'ı devletleştireceklerini, esas milliyetçiliğin bunu gerektirdiğini, kendilerinin gerçek milliyetçiler olduklarını, günkü milli çıkarların böyle korunacağını vs. avaz avaz bağırdılar. Faşistlerin boyun eğişine karşılık CHP'nin gerçek milliyetçilik nutukları atması farklı sınıfların tavrı mıdır? Hayır! Her ikisinin Ataş konusundaki tavrı da özünde aynıdır. Son gelişmeler de bunu göstermiştir. Farklı olan faşistlerin daha fazla uşak ruhlu olmaları, CHP'li komprador burjuva ve toprak ağalarının ise efendilerinden biraz daha fazla taviz koparma çabalarıdır. Aradaki fark, daha bağlı uşakla,biraz daha az bağlı uşak arasındaki farktır. Ama her ikisi de uşaktır. Bir başka farklılık ise CHP'nin gerçek milliyetçilik nutuklarıyla ilerici, halktan yana pozlarına bürünmeye çalışmasıdır. Bu da daha "akıllı" uşaklara has bir kurnazlıktır.

Üzerinde önemle durulması gereken bir konu da emperyalistlerin ekonomiyi kontrolleri altında tutmalarıdır. Petrol, ülke ekonomisinde çok önemli yer tutmaktadır. İki büyük petrol tekeli bazı istekleri gerçekleşmediğinde petrol darlığı yaratarak, baskı yapabilmekte, buna karşılık işbirlikçileri bir şey yapamamaktadırlar. Çünkü ekonominin kilit noktalarının kontrolu emperyalistlerin elindedir. Bundan da önemlisi komprador kapitalistler ve toprak ağaları emperyalist sermaye olmadan sudan çıkmış balığa dönmekte, yaşayamamaktadırlar. Bu noktada, Ataş konusunu nasıl halledecekler,devletleştirme olabilir mi, olursa iyi mi olur soruları akla gelebilir.

Hemen belirtelim ki bu konuda efendiler ve işbirlikçiler anlaşacaktır. Her ikisinin menfaat - leri de özünde halkı birlikte sömürmekten geçer.

Bu nedenle Ataş meselesinin de ortaya çıkardığı gerçek ülkemiz ekonomisi yabancı emperyalist tekellere bağlı olduğu için her an çökme ve iflas etme tehlikesi altındadır. Bunu gidermenin tek yolu, bağımsız milli ekonomiyi kuracak olan demokratik halk düzenini kurmaktır. Bunun da yolu komprador burjuvazi, toprak ağalarına ve efendileri emperyalistlere karşı bugün bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin saflarında toplanmaktır. Yoksa Ecevit'e ve Baykal'a "ha devletleştirdi" diye boş yere umut bağlamak değil.

Nükleer santral emperyalizme bağımlı enerji politikasının ürünüdür

Türkiye'nin uzun süreden beri bir enerji sıkıntısı çektiği biliniyor. Bu sıkıntı petrol ve elektrik enerjisi yetersizliğinde kendini gösteriyor. Hakim sınıflar bu meseleyi sözde çözmek için yine emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin menfaatlerine uygun, onların sömürüsünü arttırıcı ve Türkiye'nin ekonomik bağımlılığını pekiştirici bir yol izlediler. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları iktidarları Bulgaristan ve Rusya'dan elektrik enerjisi satın alma yoluna, fuel-oil'e dayalı termik santrallar kurma yoluna gittiler. Böylece hem dışa bağlılık arttı, hem de emekçiler üzerindeki emperyalist ve sosyal-emperyalist sömürü yoğunlaştı. Bir yandan bunlar yapılırken, ülkemizdeki geniş su kaynakları boşa aktı durdu, linyit kömüründen çok az yararlanıldı.

Bütün bunlara ek olarak,komprador burjuvaları ve ağaların iktidarları, Mersin civarında bir nükleer santral kurulması için girişimde bulundular. Bilindiği gibi nükleer santrallar atom çekirdeğinin parçalanması yoluyla enerji elde etmektedirler. Bu enerji modern teknolojinin ürünüdür. Nükleer santralların kurulması için gerekli teknoloji, emperyalist ve sosyal-emperya - listlerin tekelindedir. Ayrıca, bu santrallarda kullanılacak olan ham madde (zenginleştirilmiş uranyum) ancak emperyalist ve sosyal-emperyalist ülkelerde üretilebilmektedir.

Ülkemizde kurulacak nükleer santral hem kuruluş aşamasında hem de çalışması sırasında teknik bakımdan tümüyle emperyalistlere veya sosyal-emperyalistlere bağımlı olacaktır. Santralin hammaddesi de bütünüyle aynı kaynaklardan sağlanacaktır.Kısacası bu santral,bütünüyle emperyalizme ve sosyal - emperyalizme bağımlılık getirmektedir , onların onayı dışında çalışamaz.

Meselenin bir diğer yönü, emperyalist ve sosyal-emperyalistlerin gerek santralın kuruluşu sırasında ve çalışırken, gerekse de hammaddesini sağlarken ellerinde tuttukları teknoloji tekeli ve hammadde tekeli nedeniyle yüksek kârlar sağlayacakları,halkımızı daha da fazla soyacaklarıdır.

Nükleer santrallerle ilgili bir başka gerçek, bu santrallerin yarattığı çevre sorunlarıdır. Nükleer santralların yol açtığı radyoaktif kirlenme insan sağlığını etkilemekte, çeşitli bozukluklara ve erken ölüme neden olmaktadır. Bunun yanında, santral çevresindeki bitki örtüsü yok olmakta, denizlerdeki canlıların soyu tükenmektedir. Nükleer santralın inşasının düşünüldüğü çevrede yaşayan köylülerin ve balıkçıların sağlığı , tehlikeye girdiği gibi, geçim kaynaklarının kuruması tehlikesi de vardır.

Bütün bunlar dikkate alındı - ğında, nükleer santralların kurulmasının halkımızın menfaatlerine aykırı olduğu açıkça görülmektedir. Bu santrallar, ülkemizin öz kaynaklarına dayalı bir enerji politikasının değil, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme bağlı bir enerji politikası - nın ifadesidir.

Ülkemizde, büyük bir enerji potansiyali mevcuttur. Özellikle su ve linyit kaynakları yönünden ülkemiz büyük bir yeterlilik göstermektedir. Ancak bugüne dek komprador-ağa iktidarları bu kaynakları değerlendirmemiş, çarçur etmişlerdir. Bugün akarsulardan elde edilebilecek elektrik enerjisinin ancak %10-15'inden yararlanılabilmektedir. Geniş linyit kaynakları da birkaç termik santral dışında kullanılmamaktadır. Petrol konusunda ise emperyalist tekellerin veya uşaklarının denetiminde yapılan çalışmalardan olumlu sonuç alınamamaktadır. Emperyalistlerin kendi menfaatlerine işleyen bir enerji düzenini değiştirmeye çalışmaları, yeni kaynakları ortaya çıkarma - ları zaten beklenemez.

Öz kaynaklarımıza dayanan bir enerji politikası mevcut su ve linyit kömürü kaynaklarından azami ölçüde yararlanmayı petrol kaynaklarını ortaya çıkarmayı gerektirir. Meselenin diğer yönü, enerji israfının önüne geçilmesidir. Bunun yolu, elektrikleri kesmek değildir. Ulaşım, ısınma alanlarında, sanayide vb. petrol tüketimini azaltma bunun yerine kömür ve elektrik enerjisini geçirme gereklidir. Ama emperyalizm ve uşakları kompradorların ,petrole dayalı karayolu taşımacılığını körüklemeleri, şehirlerde kitle taşımacılığı yerine özel araçlarla ve küçük araçlarla taşımayı geliştirmeleri sanayide petrol tüketimini esas almaları otomotiv tekellerinin , (içeride montaj "sanayiinin") ve petrol tekellerinin menfaatinedir İşte bu yüzden petrol ithalatı, tüm ihracat gelirlerine eşit duruma gelmiştir. Kompradorlar ve ağalar hakimiyetlerini korudukça ülkemiz emperyalizme ve sosyal-emperyalizme bağımlı kaldıkça,öz kaynaklarımıza dayanan, halkımızın menfaatlerine uygun bir enerji politikası izlenemez.Böyle bir politika ancak milli demokratik halk devriminin zaferinden sonra demokratik halk iktidarı tarafından uygulanabilir.

Nükleer santrallar konusunda son günlerde yurtseverlerin sesi yükselmeye başladı. Ama uşaklar da seslerini duyurdular.Bunlardan birisi Amerikan uşağı Demirel'dir. Demirel nükleer santrallara karşı çıkmayı medeniyet düşmanlığı olarak niteledi.Zaten Demirel'e göre emperyalistlerin ve kompradorların menfaatlerine aykırı her söz, her tutum medeniyet düşmanlığıdır. Bir emperyalist uşağı, komprador-ağa temsilcisinin böyle konuşması doğaldır.

Uşaklar cephesinden bir diğer ses Rus uşağı TİP yöneticisi Yalçın Küçük'e aitti. Yalçın Küçük de, Demirel gibi, nükleer santrala karşı çıkmayı "gericilik" olarak niteledi. Yalçın Küçük santralın dışa bağlı olacağını, ama nasıl olsa Rusya'da da bu tekniğin ve hammaddenin bulunduğunu belirtti. İleride sosyal-faşist bir iktidar işbaşına geçerse, Rusya'ya dayanarak bu santralların işletilebileceğini söyledi. Bu da Rus uşaklarının , Amerika'ya bağımlılığa Rusya'ya bağlanmak için karşı çıktıklarını bir defa daha ispatladı.

Ecevit hükümeti ve onun ilerici geçinen enerji bakanı Deniz Baykal bu konuda ısrarlı bir suskunluk içindedir. Oysa, nükleer santralın kuruluş hazırlıkları aralıksız ilerletilmektedir. Bu da hükümetin halkın tepkisini üzerine çekmeden emperyalistlerin sosyal-emperyalistlerin kompradorların ve ağaların yararına olan bu girişimi tezgahlamaya çalıştığını göstermektedir.

Halkımızın menfaatlerine aykırı - emperyalizme sosyal emperyalizme bağımlı nükleer santral yapımına karşı çıkalım. Hükümetin sessizce gerçekleştirmeye giriştiği bu yatırımın niteliğini halk yığınlarına açıklayalım. Öz kaynaklarımıza dayanan, halkımızın menfaatlerine uygun bir enerji politikasının uygulanabilmesi için komprador-patron ağa düzenini yıkmaya, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme bağımlılığa son vermeye yönelen milli demokratik halk devrimi mücadelesi etrafında sıkıca birleşelim.

Kitle çizgisi ve Yaşar Değerliye suikast

Askeri hakim binbaşı Yaşar Değerliye geçen günlerde arabasına yerleştirilen patlayıcı bir maddeyle suikast yapıldı. Yaşar Değerli 12 Mart faşizminin eli kanlı bir savcısıdır. 1971 yılında Diyarbakır sıkıyönetim Komutanlığında, MİT ve Kontr Gerilla'nın bir mensubu olarak çalıştı. DDKO üyeleri ve İsmail Beşikçi gibi yurtseverlerin zindanlarda yatması için düzmece faşist iddianameler düzenledi. Yine doğudan güneydoğudan sıkıyönetimin topladığı onlarca köylüye, gence hem işkence yaptırdı hem de sıkiyönetim zindanlarında yatırmak için davalar açtı. 1973 yılı başlarında TKP-ML davasında gözaltına alınan ve tutuklanan proleter devrimcilere ve köylülere falakadan, elektrik işkencesine kadar uygulanan her türlü işkencenin yöneticiliğini yaptı. Proleter devrimci önder İbrahim Kaypakkaya'nın işkenceden sonra kurşuna dizilip öldürülmesinde başrölü oynıyan cellatlardan biri oldu. TKP ML davasının İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığına nakledilmesinden sonra da burada görev alarak devrimcilere yapılan en ağır işkencelerin bizzat başında bulundu. Bir yandan işkencecilik ve katillik yaparken diğer yandan TKP-ML davasının savcılığını yaparak faşist bir iddianame hazırladı ve yargılanan proleter devrimciler hakkında idamdan müebbete ve onlarca yıl hapse kadar cezalar istedi. İşte Yaşar Değerli, 12 Mart faşizminin eli kanlı, işkenceci ve katil bir celladıdır. Komprador patronların ağaların Amerikan emperyalistlerinin sadık bir uşağı ve MİT-Kontr Gerilla mensubu azılı halk düşmanı bir faşisttir. Elbetteki döktüğü devrimci işçilerin, köylülerin ve gençlerin kanı karşısında ölümü haketmiş bir cellattır.

Bütün faşist katillerden yaptıklarının hesabı faşist diktatörlüğe, emperyalizme ve gericiliğe karşı halk kitlelerinin, devrimci mücadelesini yürütmekle giderek mücadeleyi başarıya, ulaştırmakla sorulabilir. Çünkü faşist katiller komprador patron-ağa düzeninin ve emperyalistlerin halk düşmanı uşaklarıdır. Halkımızın bu cellatlardan kurtulmasının tek yolu cellatların hizmet ettiği düzeni yıkmaktır. Bunu başarabilmek için ise bugün halk düşmanlarına karşı kitlelerin devrimci eylemiyle birleşmek ve bu eylemi hem daha geniş kitlelere yaymak, hem de bir üst düzeye çıkarabilmek için geliştirmektir. Faşist cellatları da, hizmet ettikleri emperyalist uşağı gerici düzenide mezara gömmenin ve dökülen kanların hesabını sormanın tek yolu da budur.

Yaşar Değerli'ye suikastin hangi amaçla ve kimler tarafından yapıldığı bizce bilinmemektedir. Ancak bu faşistten yaptığı işkence ve katliamların hesabini sormak amacıyla yapılmış olabileceğini dikkate alarak, böyle bir eylemin halkımızın devrimci mücadelesine fayda sağlayıp sağlamayacağını ortaya koymak gerekir.

Yaşar Değerli'ye suikast yapmak biçimindekibir eylem bugünkü şartlarda doğru ve halkımızın devrimci mücadelesine, yararlı bir eylem değildir. Tersine devrimci mücadeleye zarar veren bireysel terörist bir eylemdir. Devrim karşı devrimi ancak şiddete dayanarak, silahlı mücadele yoluyla yenebilir ve başarıya ulaşabilir. Fakat bu silahlı mücadele kitlelerin, seferber edilebildiği bir mücadeledir ve ancak böyle olursa karşı devrime karşı başarı kazanabilir. Kitleleri seferber edemiyen bir silahlı mücadele kesinlikle yenilgiye uğramaya mahkum, küçük burjuva maceracı bir mücadeledir. Halkkitleleridevrimci silahlı mücadeleye seferber edilmeye elverişli olmadanyürütüleceksilahlı eylemler kitlelerden kopuk kalacak ve karşı devrimin güçleri karşısında mutlaka yenilgiye uğrayacaktır. Kitlelerin silahlı mücadeleye seferber edilmesi ise sadece birkaç eylem veya propogandayla sağlanacak birşey değildir. Enver Hoca'nın dediği gibi "Devrim kitlelerin eseridir. Onları inandırmadan, onları hazırlamadan, onları seferber etmeden ve onları örgütlemeden devrimin zafere ulaşması imkansızdır. Subjektif etken ne gerilla merkezlerinin eylemleriyle, ne de tek başına ajitasyon ve propoganda ile hazırlanır. Bunun için zorunlu olan, Lenin'in öğrettiği ve hayatın gösterdiği gibi, kitlelerin kendi tecrübe, ve pratikleriyle buna inanmalarıdır." (6. Kongre Raporu)(abç) Evet kitlelerin silahlı mücadeleye elverişli hale gelebilmesi için kendi tecrübe ve pratiğiyle silahlı mücadelenin gerekliliğine inanmaları şarttır. Proletarya Partisinin görevide kitleleri elverişli oldukları mücadele biçimleri içinde eğiterek kendi tecrübe ve deneyleriyle silahlı mücadelenin gerekliliğine inanmalarını sağlamak buna önderlik etmektir. Böylece Proletarya partisi kitlenin gerçek hareketinden kopmadan onları adım adım kazanacak ve onları eğiterek kitlelerin mücadelelerinin en üst aşamaya, silahlı mücadele aşamasına varmasıyla onları adım adım silahlı, mücadeleye seferber edecektir. Devrimi başarıya ulaştıracak M-L kitle çizgisi budur. Bu ülke çapında olduğu gibi, tek tek alanlar için de geçerlidir.

Bugün kitlelerin mücadelesinin yükselmesine ve devrimci durumun gelişmesine rağmen, kitleler henüz silahlı mücadeleye elverişli hale gelmemiş ve mücadele henüz silahlı mücadele aşamasına varmamıştır. Mücadele hala silahlı olmıyan kitle hareketlerinin geliştirilmesinin doğru ve geçerli olduğu bir aşamadadır.

Doğru devrimci bir eylem herzaman daha geniş kitleleri, daha aktif bir şekilde devrimci mücadelenin etrafında toplamaya ve içine çekmeye hizmet etmelidir. Kitlelerde, nasıl olsa kendileri adına mücadele eden üstün devrimciler var diye, örgütlenmeye ve eylemlere katılmaya gerek olmadığı bilincini en ufak biçimde de olsa geliştirmemeli ve onları en ufak biçimdede olsa seyirci kalmaya, kayıtsız kalmaya itmemelidir. Tersine kitlelerde, kendilerinin de bu mücadeleye katilabilecekleri ve katılmaları gerektiği örgütlenmeleri gerektiği bilincini geliştirmelidir.

Peki bugün Yaşar Değerli'ye yapılan suikast vs. türünden eylemler yukarıda açıkladığımız, doğru devrimci eylemlermidir ? Kitlelerde devrimci mücadeleye katılmak ve örgütlenmek gerektiği bilincini geliştirecek eylemlermidir? Hayır! kitlelerin silahlı mücadeleye elverişli olmadığı bugünkü şartlarda, kitlelerin devrimci mücadeleyi kendilerinin katılamıyacağı, kendileri adına ancak üstün yetenekli" devrimcilerin yapabileceği bir mücadele olarak görmesine ve kitlelerde örgütlenmeye ve devrimci mücadeleye doğrudan katılmaya gerek olmadığı bilincinin gelişmesine hizmet eder, onları seyirci kalmaya, kayıtsız kalmaya iter. İşte bu nedenle bugün Yaşar Değerliye suikast türünden eylemler doğru devrimci eylemler değil, kitlelerin, devrimci mücadelelerinin gelişmesine hizmet etmiyen tersine, bu mücadeleyi zaafa uğratan bireysel terörist eylemlerdir.

Denilebilirki, hem kitleleri seferber eden eylemler koymak fakat bunun yanında tali olarak ta böyle eylemler koymak doğru olamaz mı? Hayır! Bu takdirde de böyle eylemlerin niteliği ve kitlelerin devrimci mücadelesine zarar vermesi değişmiyecektir. Bunun yanında, kitlelerin bugünkü devrimci mücadelesini örgütlemeye yetişemiyen örgütlü güçlerin enerjisini çarçur etmeyi, onların kitlenin devrimci mücadelesini daha geniş örgütlemelerini ve daha da geliştirmelerini engellemeye hizmet edecek ve onları kitlelerin devrimci mücadelesine önderlik etmekten bu mücadeleyi kucaklamaktan saptıracaktır.

Sonuç olarak bugünkü şartlarda, Yaşar Değerli'ye yapılan Suikast türünden eylemler, ister sürekli ve çok yapılsın isterse zaman zaman ve tali olarak yapılsın, bireyci terörist eylemlerdir. Böyle eylemler hangi amaçla yapılırsa yapılsın kitlelerin devrimci mücadelesine zarar veren eylemlerdir. Bir eylem; kitlelerin devrimci mücadelesine hizmet ettiği bu mücadelenin ihtiyaçlarına cevap verdiği ölçüde kitlelerde devrimci mücadeleye katılmak ve örgütlenmek gerektiği bilincini geliştirdiği ölçüde, onları kayıtsız kalmaya itmediği ölçüde, devrimci güçleri kitleleri seferberden mücadeleden alıkoymadığı tersine geliştirdiği ölçüde doğru devrimci bir eylemdir. Ancak böyle eylemler Marksist-Leninist bakış açısına uygundur ve devrimci mücadeleyi başarıya ulaştırır.

Bugün umudunu kitlelerin devrimci mücadelesine değil, Ecevit hükümetine veya bir başka gerici hükümete bağlıyan sağcı anlayış devrimci mücadeleyi engelleyen ve hakim sınıflara hizmet eden kendiliğindenci bir anlayıştır. Marksist-Leninistler halk saflarında etkisi olan böyle bir anlayışa karşı bıkmadan, usanmadan mücadele edip kitlelerin devrimci mücadelesini kucaklayıp geliştireceklerdir. Bunun yanında bu sağcı anlayışla, ayni öze sahip olan yani kendiliğindenciliğin tersyüz edilmiş bir şekli olan, kitlenin bilinçlendirilip, örgütlenmesine, seferber edilmesine gerek görmiyen "sol"çocukluk hastalığına karşı da bıkmadan usanmadan mücadele edeceklerdir. Bugün Yaşar Değerli'ye yapılan suikast türünden eylemler böyle bir "sol" çocukluk hastalığı anlayışının ürünüdürler. Kitlenin devrimci mücadelesini geliştirmek ve onları silahlı devrimci mücadeleye hazırlamak için küçük burjuva maceracılığını temsil eden böyle eylemlere bıkmadan usanmadan karşı çıkmak gerekir.

KAVA Yayınlarına yönelen provakasyon

Son haftalarda yönetim yeri İstanbul'da olan KAVA YAYINLARI üzerinde gerici ve faşist baskılar yoğunlaştı. Amerikancı Hürriyet gazetesi Yaşar Değerli'ye KAVA nın suikast yaptığını birinci sayfada manşet atarak yazdı. Bununla da yetinmiyerek KAVA nın gizli örgüt olduğunu ve İran'ın gizli istihbarat örgütü SAVAK tarafından kurulduğunu iddia etti. Daha da ileri giderek İran'dan KAVA' ya silah getiren TIR kamyonunun, yakalandığını ama şoförünün pek birşey bilmediğini söyledi.

Büyük burjuvazinin Amerikancı gazetesi olan Hürriyet bunları yazarken bir müddet önce de KAVA yayınları sorumlu müdürü Müfit Bayram ile Eşi Nurten Bayram (emniyet veya MİT görevlileri tarafından) aniden alınarak götürülmüşlerdir.

Hürriyet gazetesi 12 Mart faşizminin işkenceci savcısı Yaşar Değerli'nin son zamanlarda KAVA hakkında gizli soruşturma yürütmekte olduğunu yazıyor. Bununla birlikte içişleri bakanı Özaydınlı'nın daha önceki devrimci gazeteleri gizli örgüt ilan edip yasaklama girişimini de dikkate aldığımızda KAVA YAYINLARINA' a yönelen provokasyonun yurtsever devrimci yayınları kapatmak, Kürt milletine devrimci ve yurtseverlere saldırmak girişiminin ilk adımı olduğu açıkça görülmektedir

Hürriyet'in kasıtlı ve gerçekdışı yayınını askeri savcı Yaşar Değerli' nin soruşturma yürüttüğü iddiasını, yayınevi müdürü Müfit Bayram'ın eşiyle birlikte gözaltına alınması ve içişleri bakanının daha önce de gizli örgüt diyerek yurtsever devrimci yayınevleri kapatma girişimleri hepsi birarada değerlendirilirse, KAVA YAYINLARI'na yönelen provokasyonun tek merkezden yönetildiği yayınevini kapatma devrimcilere yurtseverlere Kürt milletine saldırmama cıyla yapıldığı açıkça görülür.

Yarın bir başka yurtsever devrimci gazete veya yayına da yönelecek olan KAVA YAYINLARI'na yönelik provokasyonun kaynaklandığı merkez faşizmdir. Dün olduğu gibi bugün de Türkiye de gerçek iktidar faşizmin elindedir. Ordunun ve bürokrasinin kilit noktalarındaki faşistler işleri perde arkasından hazırlamakta ve sahneye sürmektedirler. Bunların bir kısmını açıktan bir kısmını ise gizliden yapmaktadırlar.

Hürriyet gazetesinde gizli örgütün afişi olarak tanıtılan KAVA'nın 1 Mayıs afişinin üzerinde yayınevinin adı ve adresi sorumlusu açıkça yer almaktadır. Gizli örgüt olarak tanıtılan KAVA adresini açıkça yazacak kadar kanuni işlemleri yerine getirmiştir.

KAVA YAYINLARI, sahibi ve sorumlu müdürü belli, yönetim yeri açık olan ilerici yurtsever devrimci bir yayinevidir. Basitçe düşünürsek Yaşar Değerli gibi MİT ve Kontr-Gerilla mensubu birinin, adı işkence ve katliama karışmış birinin böyle bir yayinevi hakkında soruşturma yürütmesinin ne ilgisi ne gereği olabilir. diyebiliriz. Fakat gerçek iktidara sahip faşistlerin perde arkasında bütün işleri yürüttüğü ülkemizde

Devamı Sayfa 15'da

Kürecikliler Ali Koca'yı bağrına bastı

29 Mayıs günü Antep'te, faşistler ODTÜ öğrencilerini tararlarken Selami Arslan isminde bir ODTÜ öğrencisini halktan iki kişiyi ve 1 kadını öldürdüler. Daha sonra Devrimci sempatizan Selami'nin Cenazesini Memleketi olan Sinop'a göndermek için cenaze töreni yapıldı. Cenaze töreninden döndükten sonra yürüyüş devam etti. Yürüyüş devam ederken Polisler kendilerine birinin taş atmasını bahane ederek silahla panzer ve copla halka saldırdılar. Polisler halka saldırınca, halk cevap verdi. Bu çatışmada polisin açtığı ateşle işçi Ali Koca yoldaş vuruldu ve kaldırıldığı hastahanede öldü. Bir çok kişide yaralandı. Ali yoldaşı vuran faşist polislerdi. Ali yoldaşı vuran kurşunun o gün görevde olmıyan bir polis arabasından sıkıldığı tesbit olunmasına rağmen polisler hakkında hiçbir dava açılmadı.

Ali Koca yoldaş Kürecik Nahiyesine bağlı olan Harun uşağı köyünde doğmuş ve ilk okul mezunu bir işçiydi kısa hayatı boyunca devrimci mücadelede Halkın Birliğı saflarında yerini almış ve gelişiyordu. Ali Yoldaş görev almaktan korkmayan gözü pek, fedakar ve kararlı niteliklere sahipti ezenlere karşı ezilenlerin mücadelesi safında dövüşerek şehit düştü. Öldüğü sırada da halkın bilinçlenmesine, hizmet etmek için duvarlara slogan yazıyordu.

Ali Yoldaş'ın cenazesini polis kaçırdı. Polisin amacı cenaze törenini engellemekti. Fakat Antepli devrimciler Kürecik'e kadar gelerek Kürecik halkıyla birlikte cenaze töreni düzenlediler. Ve Kürecik'in bir çok köylerine haber iletildi, Çok kısa sürede 1500'e yakın kalabalık toplandı. Sloganlar atıldı, Marşlar, ağıtlar söylendi. Daha sonra Mezarlığa kadar yürüyüş yapıldı. Yürüyüş anında "Aliler Ölmez" "Kahrolsun faşizm sosyal faşizm" "Faşizme sosyal faşizme ölüm, halka hürriyet" "Kahrolsun Komprador Patron Ağa düzeni" "İbo Haydar Solmaz, kanınız yerde kalmaz" "Katilleri bulalım, hesabını soralım" "Yaşasın Marksist Leninist hareket" vb sloganlar atıldı. Saygı duruşundan sonra HB. taraftarı bir arkadaş Ali yoldaşın hayatı ve mücadelesini anlattı. Ondan sonra yine HB. taraftarı bir arkadaş faşistleri ve sosyal faşistleri CHP'nin gerçek yüzünü teşhir eden bir konuşma yaptı. Daha sonra HK. taraftarı bir arkadaş konuştu. Devrim andı içilerek törene son verildi. Törenden sonra tekrar yürüyüş yapıldı ve öksüz obada devrim andı içilerek topluluk dağıldı.

Tören Kürecik halkının devrimci azmini biledi. Faşist katillerden mutlaka hesap sorulacağının delili oldu.

- KAHROLSUN FAŞİST KATİLLER!
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

ÖĞRENCİLERE KARŞI POLİS-FAŞİST İŞBİRLİĞİ

Faşist diktatörlüğün halk yığınlarına karşı girişitiği saldırılar yoğunlaşmakta, resmi ve sivil faşist örgütler saldırılarını arttırmakta, yeni yeni tertiplere girişmektedirler. Faşist demogoji bu saldırılara örtü yapılmaya çalışılmaktadır. Son bir kaç aydır faşist saldırıların yoğunlaştığı yerlerden birisi de eğitim enstitüleridir. Faşist işgallere karşı ilerici ve yurtsever öğrenci gençliğin yükselen mücadelesi karşısında acizlik içinde kalan caniler öğrencilere daha fazla saldırmaktadır. Atatürk Eğitim Enstitüsü'nün yurtsever devrimci öğrencilerine karşı yapılan saldırılarda artmaktadır.

Faşist caniler Kadıköy iskelesinde Atatürk eğitim enstitüsü öğrenclerinin üzerine ateş açtılar. Biri ağır olmak üzere 5 kişi yaralandı. Saldırgnalar polisin gözü önünde pendik yolcu vapuruna binerek personeli tehdit edip vapuru sirkeci' den Üsküdar iskelesine yanaştırdılar. Ve kollarını sallarayarak uzaklaştılar. İskeleye 250 metre mesafedeki polis ise bu canileri yakalamak için kılını bile kıpırdatmadı. Vapura bindikleri bildirilmesine rağmen hiç birşey yapmayan polis bir devrimci eylemi olsaydı iki dakikada olay yerine gelirdi. Ama yarım saatten fazla zaman geçtiği halde hiçbir tertibat almadı. İstenseydi 2 dakikada tüm iskeleler tutulabilirdi.

Bu olaydaki polis-komanda işbirliği okulda da sürmektedir. Komando bozuntularının saldırılarına polis destek olmaktadır. Daha önce Atatürk Eğitim Enstitüsü polis-komando ve idare üçlüsünün ortak çabalarıyla bir avuç caninin yuvası haline getirilmiştir. Bugün faşist işgalin tehlikeye girmesi öğrencilikle ilişkisi olmayan katilleri çileden çıkarmakta bunlar öğrencilere "Bu okul size mezar olacaktır" demekte, çeşitli yollarla yurtsever ilerici öğrencileri sindirmeye çalışmaktadırlar. Polis ise her zamanki gibi bu çabalara destek olmaktadır.

Tüm bu saldırılar hükümetin faşistlere destek olma tavırları Atatürk Eğitim Enstitüsünün öğrencilerini yıldıramaz. Öğrenci arkadaşlar faşist işgalin kırılması ve saldırılara karşı konulmasında kendi güçlerine dayanarak birliklerini pekiştirmenin bilincindeler. Bazı Yurtsever ve devrimciler arasındaki görüş ayrılıkları faşist işgal ve saldırılara karşı birleşmeyi engellemez. Sosyal faşistlerin bozguncu faaliyetlerine karşı birleşmeyi engellemez. Öğrencilerin eylem birliğini baltalayan bölücü davnışlara kesinlikle tüm öğrenciler karşı çıkmalıdır. Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri birliklerini ne kadar pekiştirirlerse faşistlere ve sosyal faşistlere karşı mücadelede o ölçüde güçlü olurlar.

PERTEK'de FAŞİZMİ PROTESTO MİTİNGİ

H.K taraftarları Pertek'te 31 Mayıs günü faşizmi ve siyasi cinayetleri protesto miting ve yürüyüşünü tertiplediler Proleter devrimci hareketi "halkın ve gençliğin birliği önünde engel" olarak gören H.K, aynı anlayışın kaçınılmaz sonucu olarak anti-faşist ve anti-emperyalist kitle eylemlerinde de birleşmeyi ve güçbirliğini sağlamayı reddetmekte, proleter devrimci hareketi bu birleşmenin önünde engel olarak görmektedir. Bu anlayışın sonucu olarak eylemi tertiplerken, proleter devrimcilere ortak tertiplenmesi için öneri getirmediler. Eyleme katılma çağrısını dahi yapmadılar.

H.K nun bu tavrı, gelişen mücadeleyi engelleyen, kendi tabanını proleter devrimcilerden uzaklaştırmayı amaçlayan siyasi acze düşerek gericileşip,, hırçınlaşan küçük burjuvazinin grupçu sekter ve sorumsuz tavrıdır.

Proleter devrimciler mitingin yapılacağını 31 mayıstan bir kaç gün gibi kısa bir zaman önce asılan ilanlardan öğrendiler. Proleter devrimciler HK. taraftarlarının bu olumsuzlukları ve zamanın darlığından ötürü geniş propaganda yapamadılar. İlişkilerini yeterince seferber edemediler. Yine de mitinge Pertek'teki güçleriyle katıldılar.

Saat 11'de başlıyan kısa yürüyüş miting alanına kadar sürdü. Mitinge 1500-2000'e yakın kitle katıldı. HK. Taraftarlarından sonra proleter devrimci hareket adına bir yoldaş konuştu. Konuşmacı yoldaş dünyada ve Türkiye'deki siyasi duruma değinerek, faşist oyun ve tertiplere işaret ederek, faşist cinayet örgütlerini teşhir ederek, proletarya partisinin kurulması gibi güç ama şerefli görevin proleter devrimci hareketin yüklendiğini söyleyerek konuşmasını tamamladı. Proleter devrimciler sürekli "kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Ne Amerika Ne Rusya bağımsız, demokratik Türkiye", "Alevi-Sunni bir olsun, faşistler, sosyal faşistler kahrolsun". vb.sloganları attılar H.G. adına yapılan konuşmadan sonra miting, devrim andı ile son buldu, Bu arada P. devrimcilerHK'nungrupçu andına katılmayarak kendi andını, okudular.

Eylem bütün bu olumsuzluklara rağmen olumlu geçti. Samimiyetsizce birlikten bahs edenlerin gerçek niteliklerini ortaya koymada yardımcı oldu.

TERTİPLERE KARŞI UYANIK OLALIM

20 Mayıs akşamı saat 23 sıralarında işbankası Tunceli şubesinin yanındaki boş alanda bir bomba patlatıldı. Anlamsızlığa dikkat çekici olan bu patlama MİT'in istediği ortamı yaratmaya hizmet etmektedir. Genel kanı bu bombanın Mit veya Kontr-gerilla tarafından atıldığıdır. Çünkü sivil faşist güçlerin olmadığı, resmi güçlerinse halka sebepsiz saldıramadığı Tuncelide durup dururken bomba patlatmak sadece ve sadece resmi faşist güçlerin halka saldırması için bir bahane olabilir. Sadece bu tür saldırılar için gerekçe yaratmaya hizmet eder. Başka türlü saldıramayan faşistlerin yeni taktikler geliştirerek terör havası yaratma girişimlerine karşı devrimciler uyanık olmalı, kitleleri eğitmelidir. Ayrıca kitlelerin mücadelesini geliştirmeye hizmet etmeyen kitlelerin kendi öz deneyleriyle gereğini kavrayamadıkları, aksine faşistlerin terör estirmesi için uygun ortam yaratmaya hizmet eden bu tür "devrimci eylem" anlayışları mahkum edilmeli.

İŞKENCECİLER İŞ BAŞINDA

Bizler; Boğazlıyan'da faşistlerin yazdıkları yazıları silerken polisler tarafından yakalandık. Polise karşı hiçbir mukavemet göstermediğimiz halde üzerimize ateş açtılar.

Getirildiğimiz karakolda kumar masasında sarhoş polislere, eğlence çıkmıştı. Faşist komiser ve polisler tarafından işkence, altına alındık. Akla gelmeyecek, hakaretlere uğradık. Saatlerce tekrar tekrar işkence altına alındık. Faşist komiser silahını, doldurup arkadaşımızın alnına dayayarak :"Konuşun ulan, hangi örgüttensiniz? Yanınızda kimler, vardı? Size iki dakika mühlet veriyorum, Konuşmazsanız beyninize kurşunu boşaltırım, cesedinizi götürüp denize atarım" gibi kuru tehditler savurdu. Ağıza alınmayacak küfürler ettiler. Sobada yanacak odun kalmayınca arkadaşımızın sırtında odun kırdılar.

Erken saatlerde savcılığa çıkmamız gerektiği halde, yüzlerimizde ve vücudumuzdaki işkence izlerinin ve şişlerin inmesi için akşama kadar beklettiler.

Savcılığa çıktığımızda polislerden şikayetçi olduğumuzu ve doktordan rapor almak istediğimizi söyledik. Bu defa faşist komiser, doktoru psikolojik baskı, altına alarak raporun verilmemesi için elinden gelen herşeyi yaptı.

Doktora çıktığımızda, doktor rapor vermek mecburiyetinde kaldı.

Durumu içişleri bakanlığına, ve başbakana bildirdik. Fakat neticenin ne olacağını şimdiden biliyoruz.

Barış havarisi Ecevit hükümete gelmeden önce işkencelere son vereceğini katillerden hesap soracağını söylüyordu. Fakat bizler Ecevit'in komprador burjuvazi, toprakağalarının umudu olduğunu onun emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin menfaatlerini koruduğunu çok iyi biliyoruz.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULSUN
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ

İşkence görenler: Macit Pehlivan Ali Rıza Uzunoğlu, Muammer Akkoyunlu.

Yaşar Mensucat işçileri fabrika yönetimine el koydu

Eyüpte bulunan Yaşar Mensucat Fabrikası TÜRK-İŞ'in Teksif sendikasına bağlıdırlar. Bundan, 2 yıl önce işçiler DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına geçmek için mücadele ettiler. Mücadeleleri başarıya ulaşamadı. Başarıya, ulaşmamasının sebeplerinden birisi patron ve sendika işbirliğiyle bazıişçilerinİşten atılmasıdır.

Yaşar Mensucat Fabrikası - nın patronu Yakop Çikvaşvilidir Bu vatan haini patron yurt dışına kaçmıştır, kaçarken şimdiye, kadar çalıştırdığı işçilerinin, tazminatını ve sigorta primlerini ödememiştir. Bunlar yetmi - yormuş gibi bir de emekli olan, işçilere 3.5 milyon lira karşılıksız çek vermiştir. Devlete olan borçlarını da ödemeden kaçmıştır. (Maliyeye, piyasaya)

Patron giderken yardımcılarına birşey söylememiştir. Fabrikayı da özel Avukatına bırakmıştır. Patronun Avukatı Fabrikaya, gelip işçilerin öfkesini kızgınlığını yatıştırmak için uşaklık ruhunu burda birkez daha göstererek iki yüzlü bir ifadeyle işçilere "patronun bana bıraktığı villa ve arsayı satıp işçilerin hakkını vereceğim"demiştir. Fabrika memurlarına işçilerin ne kadar tazminat alacağı varsa çıkarmasını söylemiştir. Hesabı çıkaran memurlara"bu çıkardığınız hesap azdır işçilerin daha fazla almaları gerekir"deyip hesabı yeniden çıkarmasını söylemiştir. Ayrıca Avukat işçilere fabrikayı kapatmıyacağım, tazminatını alan işçiler isterlerse daha sonra gene çalışabilirler demiştir. Bütün bunları söylemesinin nedeni işçileri oyalama taktiğidir. Sebebi de piyasada ham madde bulunamaması hammade bitip ve fabrikadaki stoklarının, bitmesini beklemesidir. Bittik - ten sonra fabrikayı kapatacak - tır. Hatta bir söylentiye göre fabrika bu ay sonunda kapanacaktır.

Patron yurtdışına kaçttıktan sonra fabrika müdürü fabrika çalışacak deyip ambarlama yap - tıkları malları işleterek 400 liraya satılan malları işçilere 175 lira göstererek geri kalanı cebine indiriyordu. Bunun farkına varan işçiler fabrikaya el koyarak yönetimi ellerine almışlardır. İşçiler eskiden fabrikada gece gündüz vardiyası olarak çalışıyorlardı. Şimdi ise stokların belirli olması vede hammadde azlığından dolayı işçilerin, yarısı bir hafta sabahtan akşama kadar çalışmaktadır. Diğer yarısı ise diğer haftaya çalışı - yorlar. Hafta sonu geldi mi hem, çalışanlar hem de çalışmıyanlar her hafta sonunda gidip ücretleri alıyorlar.

İşçilerin yönetime elkoyması Türkiye işçi sınıfı tarihindeyeni değildir. Bundan 9 yıl önce yani 1969 yılında "Alpagut olayı "ismiyle tarihe geçen işçilerin yönetime el koyma mücadelesi ilk örnektir.

Alpagut olayının başarısızlık.la sonuçlanmasının sebebi işçilerin yönetimdeki hataların - dan aramamak gerekir. O zaman ki hata Türkiye Devrimci hareketinin örgütsüzlüğünden kaynaklanıyordu.

Şimdi Alpagut'a benzer bir olayı Yaşar Mensucat işçileri, yasıyorlar Yaşar Mensucatta yönetime el koyan işçi arkadaşlar Alpagut deneyinin tecrübelerinden de yararlanarak sımsıkı birleşmeli gerici bozguncu faaliyetlere izin vermemeli hakim sınıfların ve patron uşaklarının, her türlü baskısına göğüs germeli ve sendika ağalarının oyunlarına karşı dikkatli olmalı ve mücadelelerinde devrimci mücadeleyle birleşerek halk kitlelerinin desteğini almalıdırlar. Zafer birlik içinde mücadele eden işçi sınıfının olacaktır.

YAŞASIN YAŞAR MENSUCAT İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ!

MİSK ile mücadelede atılan bir işçiyle konuşma

H.B- Adınız?
İşçi- T. Nacar

H.B- Herhangi bir işte çalışıyormusunuz?

İşçi- Daha önceleri Pişkinler fabrikasında çalışıyor - dum. Mayıs'ın 24'ünde Misk'e bağlı sendika ağalarının ve patronun işbirliği ile işten atıldım.

H.B- Niçin, işten atıldınız?

İşçi- Fabrikada çalışan işçilerin hayat şartları oldukça, kötüydü. Kötü olan bu hayat şartlarımızı bir parça olsun düzeltebileceğim inancıyla MİSKe bağlı bir sendikayı seçtik. Zaman geçtikçe MİSK'e bağlı sendikanın bize en ufak bir yardımı olmadığı gibi tamamen işveren taraftarları olduğunu, gördük. İşte o zaman gerçekten işçilerin haklarını savunacak işçilerin dert ve sorunlarına çözüm yolu bulacak bir gerçek işçi sendikasını kurmak için faaliyete geçtik. İşçilerin büyük bir çoğunluğu bizi destekliyordu. İşte bizim bu durumumuzun farkına varan işveren ve MİSK'li sendika ağaları elele vererek gelişen mücadelemizi bastırmak için bizleri yıldırmak için işçileri işten attırmaya başladılar ve ilk atılanlardan birisi ben oldum.

H.B- Diğer işçiler sizlerin işten atılmanızı nasıl karşıladılar?

İşçi- Genellikle işçilerin büyük çoğunluğu benim işten atılmama karşı çıktılar. Fakat işçiler örgütsüz oldukları için gerekli tepkiyi gösteremediler. Ve işe alınmam için eyleme geçemediler.

H.B- İş yerleri ve iş şartları hakkında bilgi verirmisiniz?

İşçi- Genellikle işyerlerinde çalışan arkadaşlar köylerden kasabalardan gelen kimselerdir. Ümitle köylerden ve kasabalar - dan gelen biz işçiler hayat şartlarının oldukça ağırlaştığı Bir kilo domatesin 20-30 TL. na bir kilo etin 90 TL na satıldığı bu şartlarda 75 lira gibi gülünç bir yövmiye ile çalışıyorduk. Ayda aldığımız 2250 lirayla ev kirası, bakkal borcu, Doktor parasımı verecek yoksa diğer ihtiyaçlarımızımı giderecektik. Bu şartlar içinde çalışan arkadaşlar elbetteki menfaatlarını savunacaklar.

H.B- İşten atılmanızın üzerinizde ne gibi bir etkisi oldu?

İşçi- Kendi hakkımı ve işçi arkadaşların hakkını savunduğum için işten atılmamı oldukça normal karşılıyorum. Çünkü sömürücüler, patronlar, ağalar kendilerine karşı çıkanlara Karşı ellerinden gelen her şeyi yaparlar işte beni de kendilerine karşı olduğum için işten attılar, İşten atılmam, benim sömürücü patronlara, ağalara karşı olan kinimi daha da arttırdı. Bu gibi baskılar beni mücadelemden, döndüremez. Onlara karşı kinimiz daha çok artıyor, ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar ne kadar işten atarlarsa atsınlar, kinimiz o kadar büyüyecektir, kinimiz o kadar artacaktır.

H.B- Devrimcilerden bir istediğiniz varmıdır?

İşçi- Devrimcilerden tek isteğim bizlerin sorunlarıyla ilgilenmeleridir. Ayrıca Türkiyede yaşıyan, sömürülenlerin, ezilenlerin sorunlarıyla ilgilenmelerini onların dertlerini sormalarını, onlarla bağ kurmalarını onlarla kaynaşmalarını, istiyorum. Gazetenizin bu yapılan baskıların hepsine yer vererek halk önünde hakim sınıfları mahkum etmesini, mücadelemizin durmayacağını yazmasını istiyorum.

KAHRAMANMARAŞ

İleri Seramik-İş Sendikasının Açıklaması

Sendikamiz 31 Mayıs günü gece saat 10' da polisler tarafından basılarak sebepsiz yere kapatıldı. Sendikada bulunan denetleme kurulu üyesi arkadaşlarımızı ve beraberinde bulunan üç arkadaşı karakola götürerek baskı yaptılar. Faşist po - lisler sendikaya girdiklerinde, denetim kurul üyesi arkadaş bunlara arama belgesi sorduğunda, hiçbir belge ve gerekçe göstermeden haydutlar gibi arkadaşımıza saldırarak sendika binasını didik didik aradılar. Suç teş - kil edecek herhangi bir şey bulunmadı. Ancak yasal bir dergi olan Partinin Yolu dergisinden, bir adet bulununca yasak diye - rek aldılar. Ve arkadaşlarımızı sendikada bulunan diğer kişileri karakola alarak ikisini serbest bırakıp bir arkadaşımıza, bir sürü baskı yaptılar. Arkadaşımızla ilişkisi olmayan bir sürü düzmece ifadeler yazarak imzalatmaya çalıştılar. Fakat arkadaşımızın kararlı direnişi karşısında bu belgelerini imzalatamadılar. Ayrıca gece saat 2 sıralarında polisler tekrar sendikayı aramak için arkadaşımıza baskı yaptılar. Sendikanın kilidini kırıp içeri girmişler, ve sendika dolabını kırıp içindeki evrakları karıştırmışlar. Bir şey bulamayınca üye kayıt defterinde bazı isimlere bakmışlar ve sendikayı o vaziyetiyle, bırakıp, çekip gitmişlerdir.

Ancak sabahleyin gittiğimizde, sendika binası kapısı açık ve içerde herşey karışmış, bir vaziyette duruyordu. Bu durumu ilgili mercilere bildirmemize rağmen hiçbirşey yapılmadı. Ve akşama doğru polisler gelip sendikanın kapısını mühürliye - rek süresiz kapatıldığını söylediler. Bu kapatılma nedeni ve tüm başvurulara rağmen kapatma, kararı bugüne kadar açıklanma - mıştır. Ancak emniyette Vali' - nin kapattığı ağızdan söylendi.

sendikamızın kapatılması, halkımıza yönelik baskıla - rın bir parçasıdır. Çünkü sendikamız kurulduğundan bugüne ka - dar işçi sınıfının ve tüm emekçi halkımızın safında yer almış ve faşist diktatörlüğe karşı kararlılıkla mücadele etmiştir.

Aynı zamanda demokrasi havarisi kesilen Ecevit hükümeti, bu baskıyı bizzat uygulamakta - dır. İlimize yeni gelen vali ve diğer yetkili unsurlar Ecevit hükümeti tarafından atanmıştır. Bu arada ilgili bakanlıklara telefonla başvurulmasına rağmen sessiz kalmaktadırlar. İşte buda iyice gösteriyorki Ecevit hükümeti komprador patron ve ağaların temsilcisidir. Bugün 400 işçinin ve ailelerinin ekmeğiyle oynamanın halkçılıkla hiç bir alakası yoktur. Ancak patronların menfaatini korumakla alakası vardır.

Faşist diktatörlüğün sendikamıza yaptığı bu baskıyı pro-- testo ediyor ve halkımızı bütün ilerici çevreleri sendikamıza yönelik bu baskılarına ve kapatma kararına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

- KAHROLSUN VALİ-POLİS BASKISI!
- YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ SINIF SENDİKACILIĞI!
- İLERİ SERAMİK-İŞ AÇILMALIDIR!

İLERİ SERAMİK-İŞ
SENDİKASI GENEL MERKEZİ
YÖNETİM KURULU
ERZİNCAN

Tekstil şube kongreleri ve sosyal-faşistlerin oyunları

DİSK içinde bulunan T.'K'.P yanlısı sosyal faşistler çeşitli sendikaları darbeci, usuller le ele geçirip DİSK'i kendi denetimleri altına almışlardı.Sos yal Faşistler. Disk yönetiminde hakimiyet kurduktan sonra DİSK'i istedikleri gibi kullanmaya çalıştılar. DİSK'i Rusya yanlısı bir sosyal faşist iktidar kurmada kaldıraç olarak kul lanmaya çalıştılar. İşçi sınıfı sosyal faşistlerin bu oyunlarına baş kaldırdı. DİSK olağan kongresinde sosyal faşistler DİSK yönetiminden tasfiye oldular.

Yerlerini reformcu sendika ağaları aldı. Esas olarak DİSK in kongresinde kaderi belirle - yen en çok üyeye sahip Maden-İş Genel-İş, Tekstil-İş sendikalarıydı. Bunlardan yanlız Maden-İş sosyal faşistlerin elindeydi Şimdi sosyal faşistler DİSK' te tekrar etkinliği sağlamak için, Tekstil sendikasını ele geçirme ye çalışıyorlar. Bunun için de TEKSTİL' in çeşitli şubelerindeki kongrelerde kendi yüzlerini, gösteren iğrenç oyunlarını sergiliyorlar.

1. olarak Beyoğlu şube kong resi: Burada şube seçiminde üç liste vardı 1.incisi İGD lilerin başını çektiği Birlik Dayanışma listesi 2. PİM'in içinde bulunduğu ittifak grubu 3. Emeğin birliği. Kongre olmadan önce. Emeğin Birliği ittifak gru bu ile bir ittifak kurdu. Bu grubun toplandığı haberini alan İGD'li sosyal faşistler toplantıdan çıkanlara saldırdılar. Bu saldırıdan ötürü. Merkez cuma günü olacak Kongreyi erteledi . Ertesi gün Cumartesi İGD' liler kongre olacak diye grupları kongreye çağırdı. Bu toplantıda ittifak grubu "Bu toplantı kong re değildir, kongre ertelenmiştir" deyip çıktı. Sosyal fa - şistler ise kendi başlarına seçim yapıp kendilerinden olan bir yönetim kurdular. Daha sonra merkez İGD'lilerin üyeliğini as kıya aldı.

2. Olarak 1,5 yıl önce yapı lan olağanüstü Eyüp kongresi: Burada'da iki liste vardı 1. Merkezcilerin listesi(CHP'liler) bu listenin başındaki kişi olan Kâzım esas olarak T.'K'.P li bir sosyal faşistti. 2. ncisi ise, ittifak grubunun listesi idi Sosyal faşistler merkezcilerin safında yer alarak iğrenç oyunlarını burada da gösterdi - ler. İKD'li bir burjuvayı çıkara rak şöyle konuşturdular. "Ben ittifak listesinin başındaki ki şi ile gezdim tozdum, şöyle yap tı, böyle yaptı" dedirttiler. bundan da bu kişilerin ne kadar iğrenç insanlar oldukları görülüyor. Bunu söyleyen kişiye şunu sormak gerekir madem sen "devrimcisin" senin ne işin var böyle işlerle. Bunlar proletaryanın sınıf mücadelesini verenlerin değil kapitalist düzende koltuk için kâr için karılarını kızlarını satan başkalarının ka rılarını kızlarını baştan çıkar tan burjuvaların tavrıdır. Böylece bunların birer burjuva oldukları daha güzel görünüyor.

3. Olarak BAKIRKÖY ŞUBE KONGRESİ: Esas olarak bu kongre nin 10 ay evvel yapılması ge rekiyordu- 10 ay evvel kongre - den haberi olan gruplar hızlı bir çalışmaya girdiler. Sonuç - lar yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. İttifak grubu kongreyi kaza nacaktı. Durumun böyle olduğunu gören merkezciler ve sosyal fa şistler. Hemen kongreyi ertelediler. Çünkü Bakırköy şubesi Tekstil'in en kuvvetli yeri oluyordu. Burayı ele geçirince merkez de hemen hemen ele geçiyordu. Bundan dolayı çalışmaları yavaşlatmak kongreyi uzatmak işçileri soğutmak ve aniden bir kongre yaparak bu şubeyi ele geçirmek istiyorlardı. Geçmiş kongrelerden uyanık olan itti fak grubu çalışmalarını devam , ettirdi. VE kongre Bakırköy'de yapıldı. Divan seçiminde kavga gürültü çıkararak kongreyi gene ertelediler.

Proleter Devrimcilerin Bakırköy Şubesi Kongresindeki tav rı ne olmalıdır. Bu kongrede esas olarak 3 liste var. 1. ola rak ittifak grubu Burada esas o larak PİM'ciler var. 2. olarak Merkezciler 3. olarak İGD' li sosyal faşistlerin listesi.

Bu soruna bakarken ilk önce şuna dikkat etmeliyiz. Sosyal Faşistler DİSK'i ele geçirmede, Tekstil'in önemli bir güç olduğunu biliyorlar. Tekstil içinde de esas olarak Bakırköyün ana merkez olmasından dolayı burayı ele geçirip DİSK'te hakimiyetlerini kurmak istiyorlar. Bu konu da proleter devrimciler sosyal faşizme karşı mücadelede bu nok tayı daha iyi kavramalı esas olarak sosyal faşizmi teşhir et meliler.

İkinci olarak merkezciler bunlarda sosyal faşistlerle uzlaşma içindeler. Bu grubu sos - yal faşistlerle uzlaştıkça daha fazla teşhir etmeliyiz. Ve bun lar da desteklenmemelidir.

Üçüncü olarak PİM'cilerin başını çektiği ittifak grubu var. Proleter Devrimciler Tekstil'in ve Bakırköy şubesinin önemini , kavrayarak sosyal faşizme ve sendika ağalarına karşı sendika demokrasisi temelinde bu grupla ittifak kurabilirler.

Proleter Devrimciler çelişkilerden yararlanmalıdırlar. Diğer türlü davranmak yani ayrı liste ile çıkmak veya tarafsız kalmak esas olarak sosyal faşistleri ve Merkezcileri güçlen dirir.

KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI

Kapatılan İleri Seramik-İş açılmalıdır

Faşist diktatörlük yükse - len halk mücadelesi karşısında, halka yoğun baskı zulüm yapmakta, devrimci mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadır.

İLERİ SERAMİK-İŞ SENDİKASININ kapatılması da, faşist diktatörlüğün halkımıza yaptığı bas kının bir parçasıdır. Erzincanda bu sendika kurulduğundan bugüne kadar sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele etmiş, halkımızın gelişen devrimci mücade lesine destek olmuş ve dağınık, örgütsüz işçilerin örgütlenmesi ne hizmet etmiştir. Faşist diktatörlüğe karşı aktif mücadele, eden bu sendikaya ve yöneticile rine bugüne kadar bir dizi bas kı yapılmış ve faaliyetlerini , engellemek için faşistler her oyuna başvurmuşlardır.

Erzincan'da işçi sınıfının gelişen bu mücadelesini hazmede meyen faşist diktatörlüğün bura daki temsilcileri Vali ve emniyet yetkilileri sivil faşistler ve patronlarla elele vere rek sendikanın bünyesinde bulunan 400-500 işçiyi sendikasız bırakmışlardır. Bu durumda sendikalı üye işçiler ve aileleriyle birlikte huzursuz olmaktadır. Hatta, sendikanın kapatılmasından patronlar yararlanarak önceden toplu-iş sözleşmeleriyle tespit edilen ekonomik ve sosyal hakları işçilere verme - mektedirler.

Tüm emekçi Halkımız;

İleri Seramik-İş sendikası, ve üyelerinin mücadelesi çile - keş halkımızın kavgasının bir parçasıdır. Faşistlerin, işçilerin ekmeğiyle oynamalarına sessiz kalmayalım, İLERİ SERAMİK - İŞ SENDİKASI'nın kapatılmasını protesto ederek, sendikanın a - çılması için mücadele seslerimizi yükseltelim.

- İLERİ SERAMİK İŞ SENDİKASI AÇILMALIDIR!
- KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN PENYELÜX İŞÇİLERİNİN SENDİKA AĞALIĞINA KARŞI DİRENİŞİ

Penyelüx işçileri C.tesi günü DİSK'E bağlı Tekstil'in B.KÖY şubesini işgal ederek revizyonist ve reformcu sendika ağalarının, işçileri satmalarını protesto ettiler. 7 ay önceye dayanan bu gelişmeler şöyle oldu.

7 ay önce Penyelüx işçileri 1978-79 dönemi toplu iş sözleşmesine oturdular. Toplu iş sözleşmesi başlamadan evvel DİSK'e bağlı Tekstil sendikası sözüm ona "söz ve karar sahibi taban" dır ilkesini uygulamaya başladı. Sendika yöneticileri bunun için anket dağıtarak işçilerin söz - leşme ile ilgili isteklerini öğ renip buna dayanarak bir söz - leşme metni hazırlayacaklardı . Fakat sendika ağalarının bu ilkeyi hayata hiçbir zaman uygulamayacağını bilen Penyelüx işçileri sendikacıları bu konuda sı kıştırdılar. Sürekli hesap sordular. Fakat Tekstil'in sendika ağaları, işçileri 6 ay oyaladılar. 6 ay sonra uzlaşma olmayın ca grev kararı asıldı. Kanuni olarak kağıt asıldıktan 6 gün sonra greve gitmek gerekiyordu. Sendikacılar bu 6 gün içinde işçileri sürekli oyalamaya başladılar, bu amaçla fabrikada bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda işçiler "artık yeter greve,, gitmek gerekir" dediler. Sendika ağaları ise toplantımız bitti dediler ve toplantıda işçile ri hiç konuşturmadılar. Sürekli olarak kendileri konuştular. İş çiler yeter ardık biz de konuşa cağız dediler. Bir "işçi biz kesin olarak altıncı gün greve gi deceğiz" dedi. Sendikacılar ise işçileri oyalamaya devam etti - ler. Ama Penyelüx işçileri oyalamalara aldanmadılar sendika a ğalarına 6 gün dolduktan sonra kesin greve gideceklerini belirttiler. Altıncı günün bitimi ne az bir zaman kaldığında temsilciler Tekstil'in merkezine çağırıldılar. Daha temsilciler gitmeden sözleşme imzalandı haberi geldi. Sözleşme Penyelüx temsilcileri katılmadan imzalan mıştı. İşçiler temsilcileri bek lemeye başladılar. Temsilciler geldiğinde sözleşmenin imzalandığını söylediler. Sözleşme öncesi işçiler birinci yıl 100 ikinci yıl 150 lira zam istemiş lerdi. Yapılan sözleşme ise birinci yıl 50 ikinci yıl 55 liradan imzalanmıştı. Diğer sos - yal hakların ise geçen dönemde, imzalanan sözleşmeden farkı yok tu. İşçiler bunu öğrenince bir grup hemen Tekstil'in merkezine gitti. Fakat hiç bir yetkili yoktu. Hepsi kayıplara karışmış tı. Cumartesi günü 680 işçi Bakırköy Tekstil şubesini işgal etti. Diğer bir grup ise DİSK merkezine giderek Abdullah Baştürk'le görüştü. ve kendi sorun larını anlattı. Baştürk'te Teks til başkanı Rıza Güven'e telefon edip bilgi aldı. Rıza Güven sözde bu sorun ile ilişkisinin, olmadığını söyleyerek kendisini kurtarmaya çalışıyordu, pazarte si gelip tabanın istemediği sözleşmeyi reddedeceğini söyledi. Aslında bu işçileri oyalamaktan başka bir şey değildi.İş çiler daha sonra fabrikaya gele rek sabaha kadar direniş yaptılar. Birde bu olaydan yararlanmak isteyen İGD'li sosyal fa şistler kendileriyle diğer sen dika ağaları arasında olan çeliş kiden yararlanmak istediler. Fakat işçiler bunlara da "şimdi siz başta değilsiniz ondan dolayı bunlara karşısınız. DİSK kongresinden evvel biz DİSK'in başında sendika ağaları var dediğimiz zaman siz 'bunu söyle - yen Maoculardır DİSK'i işçiler yönetiyor" diyordunuz. Ama şimdi kalkmış sendika ağalığına kar şıyız diyorsunuz. Sizin'de on - lardan bir farkınız yok, hatta siz onlardan dahada azgın pat - ron uşağısınız. Devrimci bir eyleme siz sahip çıkamazsınız , aynı zamanda bu eylem size ve sizin gibi bütün sendika ağalarına karşıdır" diyerek sosyal faşistlerin oyunlarını bozdular. Daha sonra sendika ağaları size gerekli açıklamayı pazartesi günü yapacağız diyerek işçileri dağıttılar. Pazartesi günü Teks til'den iki yetkili kişi fabri kaya geldi ve işçileri toplayarak konuşmaya başladılar. Rıza Güven korkusundan gelmemişti. Sendikacılar konuşmaya başladık ları zaman gene işçileri oyalayacaklarını onları kandıracakla rını sandılar. Fakat Penyelüx işçileri bunlara kanmadı ve söz leşmeyi okuyun dediler. Sözleşmeyi okuyup kaçmak isteyen sendikacıları işçiler kapıları kapatarak engellediler. Fabrika - nın dışına polisler de yığılmış tı. İşçiler, "İşçilernasıl satı lırmış" diyerek iki sendikacıyı iyice dövdükten sonra kapı dışı na attılar. Bunlardan birisi Tekstil'in örgütlenme dairesi başkanı Erol'du. Polisler Erol' a "şikayetçi misin" dediğinde , şunları söyledi. "şikayetçi değilim bu dayağı yiyecek esas Rı za Güvendir"Penyelüx işçileri sendika ağalarının yüzünü teş - hir etmek için mücadelelerini da ha kararlı bir şekilde sürdüreceklerdir.

- YAŞASIN PENYELÜX İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ!
- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI YAŞASIN DİSK VE TEKSTİL!

ÇELİŞMELER
H.KURTUL
ANLAYIŞI
Ü

Geçen sayımızdaki eleştirimizde Halkın Kurtuluşu'nun baş çelişmeyi tespit yöntemi üzerinde durmuş, onun dünya çapında ve milli çelişmenin ön plana çıktığı dönemlerde baş çelişmenin, temel çelişmenin biçimlenmesiyle oluştuğu doğru anlayışını savunmak zorunda kaldığını göstermiştik. Halkın Kurtuluşu'nu baş çelişmenin temel çelişmenin biçimlenmesiyle oluştuğunu redde götüren neden, onun bu anlayışı devrimin demokratik görevlerinin esas alındığı döneme uygulamayı keyfi olarak reddetmesidir. Halkın Kurtuluşu'na göre devrimin demokratik görevlerinin esas alındığı dönemde komprador burjuvazi ve toprak ağaları bir bütün olarak baş çelişkinin karşı devrim yönünde yer almaktadır, dolayısıyla bütünüyle baş düşmanları oluştururlar. Tabii bu durum Halkın Kurtuluşu'nu genel bir baş çelişme yöntemi tespit etmekten alıkoymakta; bunu koymaya çalıştığı yerlerde ise çelişkili (diğer görüşleri ile) şeyler söylemesini getirmektedir.

Halkın Kurtuluşu'nun baş düşmanları tespit yöntemini daha önce eleştirmiştik (Bak: H.B. s. 28 30, 33). Ancak H. Kurtuluşu bu eleştirileri ciddiyetle ele alıp hatalarını düzeltme yolunu tutmadı. Bunun son örneği H.K.' nun 112 ve özellikle de 113. sayısında H.B.'ni eleştirme iddiasında olan yazılardır. Bu yazılar, H.K.'nun içine düştüğü durumu çarpıcı bir biçimde ortaya koymaktadır. H.K. hatalı görüşlerini doğrulamak için HB' nin görüşlerini çarpıtmak yolunu tutmuştur. Bu çarpıtmaların tümüne cevap vermek yazımızın hacmini olağanüstü genişletmemizi gerektirecektir. Bu yüzden burada konumuz açısından önemli gördüklerimiz üzerinde duracağız.

BAŞ DÜŞMANLAR TESPİTİNDE YÖNTEM SORUNU

Halkın Kurtuluşu, H.B.'den alıntı yaparak şöyle yazıyor:

"Bir ülkede dünya devrimi açısından başka, o ülkenin devrimi açısından başka yöntemle baş düşman tespiti yapılamaz. Çünkü bir ülkedeki devrim süreci dünya devrim sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu nedenle o ülke Marksistlerinin baş düşman tespit yöntemleri (a.ç.H.K.) dünya devrimine göre başka, ülkedeki devrime göre başka değildir; aksine tektir (H.B., s.30, sf. 8)

"Bunları söyleyen Halkın Birliği'nin şunları da söylediğini işitince şaşmamak mümkün değil:

" 'Çünkü, dünya çapında halkların baş düşmanları olan kuvvetlerin tek tek ülkelerde baş düşman olması diye bir kayıt yoktur.' (agy)" (Halkın Kurtuluşu sayı 113).

"Halkın Birliği, aslında ne dediğinin kendi de farkında değil. Bir taraftan tümdünya halklarının baş düşmanı olan güçlerin kaçınılmaz olarak tek tek ülkelerin de devriminde her şart altında baş düşman olacağını söylüyor; arkasından da 'dünya çapında baş düşman olan kuvvetlerin tek tek ülkelerde baş düşman olması gibi bir kayıt yoktur' diyor. Halkın Birliği, dünya halklarının baş düşmanı olan güçlerin aynı zamanda tek tek ülkelerde de baş düşman olması gerektiğini izah eden görüşlerini dahi açıkça savunmaktan çekiniyor" (aynı yerde)

Halkın Kurtuluşu'nun söyledikleri bunlardır. H.K., H.B.'nin söylediklerinin çeliştiğini söylüyor. Oysa, H.B. yöntem sorunundan bahsediyor. Dünya devrimi süreci ve tek tek ülkelerdeki devrim süreci açısından baş düşman tespit yöntemlerinin farklı olamayacağını söylüyor; yoksa dünya çapında tespit olunan baş düşmanların, tek tek ülkeler devrimi içinde baş düşman olduğunu iddia etmiyor. H.B., H.K.'nun ilk alıntısından hemen sonra bu yöntemi şöyle belirtiyor:

"Yani uluslararası ve iç durumu ayrıntılı tahlil ederek, temel çelişkilerin varılan aşamada biçimlenişini, hangisinin ön plana geçip süreci belirlediğini ve bu temelde de hangi kuvvetlerin baş düşman olduğunu tespit etmek. Bu yöntemle yapılacak baş düşman tespiti, dünya devrim süreci açısından meseleye bakmakla çelişmez tersine ta kendisidir." (H.B., sayı 30).

Bundan sonra da, H.K.'nun çelişkili olduğunu söylediği alıntıdaki sözler söyleniyor. "Çünkü bir ülkedeki devrim süreci dünya devrim sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır" sözlerinin, hangi amaçla kullanıldığı biraz altındaki şu sözlerle açıklığa kavuşuyor. "Genel olarak tek tek ülkelerde sınıf mücadelesinin menfaatleriyle, dünya devriminin menfaatleri çelişmez." (H.B., s.30) Bu sözlerin anlamı açıktır. Aynı yöntemle dünya ve ülke devrimi açısından farklı baş düşmanlar tespit edilebilir. Ülke devrimi, dünya devrimine bağlı olduğundan, ülkede farklı baş düşman tespitiyle doğru bir mücadelenin sürdürülerek başarıya ulaştırılması dünya devriminin menfaatlerine uygundur. Dünyada farklı baş düşmanların tespit edilmesi ile bu durum arasında çelişki yoktur. Aksine, dünya devrimine en büyük katkı, o ülkedeki devrimi başarıya ulaştırarak sağlanır. Bu da doğru bir yöntemle baş düşman tespitine, mücadelenin bu temelde yürütülmesine bağlıdır.

Halkın Kurtuluşu, bütün bunları görmezden geliyor. Üstelik H.B.'den yaptığı alıntıdaki "yöntem" kelimesinin altını çizerek.. Daha sonra ise sanki dünya devrimi ve tek tek ülkeler devrimi açısından tek yöntem olduğu sorunu tartışılmıyormuş da, dünya devrimi açısından tespit edilen baş düşmanların tek tek ülkeler açısından da baş düşman olduğu, (yöntemin bu olduğu) tartışılıyormuşcasına sonuçlara varıyor. Evet, ne dediğinin farkında olmayan birisi var ama, acaba kim? Açıktır ki, "yöntem" kelimesinin altını çizip, "Marksistlerin baş düşman tespit yöntemleri, dünya devrimine göre başka, ülkedeki devrime göre başka değildir; aksine tektir" sözlerinden "H.B... tüm dünya halklarının baş düşmanı olan güçlerin kaçınılmaz olarak tek tek ülkelerin de devriminde her şart altında baş düşman olacağını söylüyor" sonucunu çıkaran H.K. ne dediğinin farkında değildir.

Baş düşmanları dünya için de tek tek ülkeler için de tespit etsek yöntem aynıdır: Temel çelişmelerin varılan aşamadaki biçimlenişini, şartların ayrıntılı incelenmesi ve tahlili sonucunda, tespit etmek. Buradan yola çıkarak da, biçimlenen temel çelişmelerin (biçimlendiği durumunda) karşı-devrim yönünü tespit etmek. Tabii, somut şartla-
dünya devrimi açısından tespit edilen baş düşmanların
rın somut tahlili ışığında, ülke devrimi açısından tespit edilen baş düşmanlarla aynı olmaması mümkündür. Sorun ve H.B.'nin anlayışı bu kadar açıktır.

Ama, H.K. için aynı şöyleri söylemek mümkün değildir. Bu konuda H.B.'nin 33. sayısında eleştirilen H.K.'nun çelişkili görüşlerini kısaca hatırlatalım.

H. Kurtuluşu şöyle yazıyor:

"...baş düşman, baş çelişmenin düşman tarafında yer alan güçler anlamındadır." (H.Y.' nun baş çelişme anlayışının eleştirisi, s. 36)

Ama aynı broşürde şu satırları da okuyoruz: .

"...özellikle devrim proletarya önderliğinde güçlü bir halk direnme hareketi yükseldiğinde, yerli gericiliğin bütün kesimleri işgalci emperyalizme teslim olup kaderlerini onunla birleştirebilir ve baş düşman haline gelebilirler." (Aynı broşür, s.30)

İşgal şartlarında, işgalci emperyalistle millet arasındaki çelişme baş çelişmedir. Bu durumda baş düşmanın sadece baş çelişmenin düşman yönünde yer alan işgalci emperyalist olması H.K. nun anlayışı gereği değil midir? Ama, H.K. baş çelişmenin düşman yönünde yer almayan yerli gericiliği baş düşman ilân ediyor. Bu, iki ayrı düşman anlayışına sahip olmak değil midir? Bu, söylediklerinin aksine, H.K.'nun farklı baş düşman tespit yöntemleri olduğunun kanıtı değil midir? Elbette öyledir. Ama iş burada bitmiyor. H.K. başka yönlerden de, baş düşman tespit yönteminde farklı şeyler savunuyor. Örneklere geçelim.

H.K. "iç çelişmeler" şiddetlenerek öne çıkar ve demokratik devrimin görevleri öncelik taşırsa, baş düşman komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının bütünüdür diyor. Böyle bir genelleme yapmanın yanlış olduğunu, o şartlarda temel çelişmelerin biçimlenmesini baş düşman tespitinde esas almak gerektiğini söyleyen H.B.'ne şiddetle karşı çıkıyor. H.K.'nun bu anlayışını örnekleyelim:

"Halkın Birliği, devrimin bugün içinde bulunulan aşamasında, esas olarak iç çelişmelerin şiddetlenerek ön plâna çıktığını ve demokratik devrimin görevlerinin öncelik taşıdığını söylediğine göre, baş düşman yani 'esas darbenin indirileceği merkezi hedef' dış gericilik (emperyalizm) değil iç (yerli) gericilik (komprador burjuvazi ve toprak ağaları olacak (tır-H.B.)" (H.B.' nin baş çelişme_ faşizm ve ittifaklar anlayışının eleştirisi, s. 10)

Evet, H.K.'nun anlayışı budur. Ya şu sözlerin anlamı nedir?

"Ya da devrimin dış düşmanları ele alındığında, bu düşmanlar arasında biri ya da bir kaçı 'baş düşman'dır. Aynı şey iç düşmanlar vs. için de geçerlidir." (H. Y.'nun baş çelişme anlayışının eleştirisi, s.36).

"Aynı şeyi"; yani iç düşmanların tümünün değil de bir veya bir kaçının baş düşman olabileceğini, H.K. genel sözler ettiğinde bazan kabul edebiliyor. Öte yandan, H.B.'ni bu anlayışı savunduğu için eleştiriyor. H.K.'nun iç düşmanlar açısından baş düşman tespit yönteminin de tek olmadığı farklı iki yöntem olduğu açıktır. Ama, H.K.'nun çelişkileri daha bitmedi. İşte bir yenisi:

Son sayısında H.K. şöyle yazıyor:

"Yine Halkın Birliği'ne göre, her somut durumda ve her şart altında gerek dünya halkları için, gerekse tek tek ülke halkları için en tehlikeli düşman aynı zamanda o günkü aşamada devrimin baş düşmanını oluşturur. Halkın Kurtuluşu her zaman baş düşmanla en tehlikeli düşmanın özdeşleşmesi gibi bir meselenin olmadığını ileri sürüyor." (Halkın Kurtuluşu, sayı 113).

Ancak, Parti Bayrağı aynı fikirde değil. Şunları söylüyor:

"Biz, düşmanlar arasında en tehlikelileri olan baş düşmanların tespit edilmesine ve mücadelenin sivri ucunun bu düşmanlara yöneltilmesine..." (Parti Bayrağı, sayı 2, sayfa 25).

"Bu her dönemde en tehlikeli düşmanları (baş düşmanları) tespit etmek ve ona karşı mücadelede özel bir çaba safretmekle çelişen bir şey değil..." (Aynı yerde).

Yukarıdaki iki alıntıda bir genellemenin söz konusu olduğu açıktır. Kolayca görülebileceği gibi, H.K.'nun anlayışında burada da apaçık bir farklılık vardır. Bir anlayış "düşmanlar arasında en tehlikelileri olan baş düşmanlar"dan bahsederken, diğer anlayış baş düşmanların en tehlikelilerden ibaret olmayabileceğinden, böyle bir genellemenin yanlış olduğundan bahsediyor.

En tehlikeli düşmanların baş düşmanlar anlamına geldiğini ve H.K.'nun 113. sayısında üzerinde durulan Hitler Almanyası örneği konusundaki düşüncelerimizi H.B. nin 30. sayısında açıkladığımızdan yeniden üzerinde durmayı gereksiz görüyoruz. H.K.'nun anlayışını haklı çıkarmak için, sarfettiği sözler üzerinde kısaca durarak geçelim.

'Belli bir devrim sürecinin belli bir aşamasında en tehlikeli konumda bulunan düşmanları derece derece sonuna kadar ayırt etmeye girişirsek, her zaman karşımızdaki 'en tehlikeli' düşmanı bir avuca indirgeyebiliriz."(H. K. s.113)

İşte, bir demagoji örneği. "En" kelimesi elbette izafi bir kavramdır. Bu kavramı keyfi bir şekilde kullanırsanız sonsuz ayırımlar yapmanız mümkündür. Ama, bizim tartıştığımız bu mudur? Bütün düşmanlar içerisinde, karşı-devrim cephesini çökertmede, devrim cephesinin güçlerini ve mücadelesini karşısında yoğunlaştıracağımız düşmanlar, aynı zamanda en tehlikeli düşmanlar değil midir? Komintern faşizmi "finans-kapitalin en gerici, en şoven, en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğü" olarak tanımlarken, "en" terimlerini düşmanı "bir avuca indirgeyebi"lecek tarzda mı kullanıyordu? Apaçık ki, baş tüşmanlar, düşmanlar içinde en tehlikelileri-dir. Baş düşmanları tespitte ne kadar güçlük çekiyorsak, en tehlikelileri tespitte de o kadar güçlük çekeriz. Çünkü her ikisinde de kıstaslarımız aynıdır. Bundan ötesiyle, kelimeler üzerinde spekülasyon yapanlar uğraşsın.

Yukarıda söylediklerimizden görülebileceği gibi, H.K.' nun baş düşman tespit yöntemi tek değildir. Onun bu konudaki anlayışı eklektiktir. İşine geldiği yerde doğru anlayışı, bir başka yerde ise (ki esas olan budur) hatalı anlayışı savunmaktadır. H.K.'nun, H.B.'ne yönelttiği "eklektizm" suçlamasının boşluğunu değerlendirmeyi okuyucuya bırakıyoruz.

BAŞ ÇELİŞMEYLE TEMEL ÇELİŞMELERİN ÇÖZÜMÜ İLİŞKİSİ, TEMEL ÇELİŞMELERİN ÇÖZÜMÜ AÇISINDAN BİRBİRLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ SORUNLARI

Halkın Kurtuluşu'nun H.B.'ne yönelttiği eleştirilerden birisini Parti Bayrağı şöyle açıklıyor.

"Ayrıca HB, devrimin belli bir dönem milli, belli bir dönem ise demokratik yanının ön plâna çıkmasını da; UDHD'de her zaman temel mesele emperyalizm, komprador tekelci kapitalizm ve feodalizmi tasfiye etmek olduğu halde bunun iç gericiliği esas hedef alan bir mücadeleyle mi, yoksa dış gericiliği esas hedef alan bir mücadeleyle

SORUNU VE UŞU'NUN ÜZERİNE (3)

bir milli kurtuluş savaşıyla mı gerçekleştirileceğine ilişkin olan siyasi bir mesele olarak ele almıyor. Ona göre devrimin milli ya da demokratik yanının ön plana çıkmasını tayin eden; belli bir aşamada emperyalist sömürünün mü yoksa komprador kapitalizmi (sanki bu, emperyalist sömürünün doğrudan bir aracı değilmiş gibi) ve feodalizm tarafından gerçekleştirilen sömürünün mü tasfiye edileceği meselesidir." (Parti Bayrağı, sayı 2, s.21).

Halkın Kurtuluşu da aynı eleştiriyi 113. sayısında getiriyor. Ancak dikkati çekici olan her iki dergideki yazılarda da, H.B. nin bu görüşü savunduğunu "kanıtlayan" tek bir alıntı yapılmamış oluşudur. Böylesine ciddi bir suçlamayı sorumsuzca,hiç bir delile dayanmadan ortaya atmak , devrimciolmayan, küçük burjuva bir tutumdur.

H.K. bu iddiasını kanıtlayamaz; çünkü, H.B. böyle bir görüş savunmamıştır. H.B. bu konuda ta başından beri, baş çelişmeyi çözme mücadelesinin temel çelişmeleri çözmek amacıyla yürütüldüğünü ve baş çelişme meselesinin siyasi bir mesele olduğunu belirtmiştir. H.B. 2. sayısında şöyle yazıyordu:

"Yerli gericilik içinde bir çok unsuru barındıran bir kavramdır. Baş çelişkiyse daha somut bir siyasi kavramdır. Kitlelere yol gösterecek bir siyaset somut ve berrak olmalıdır."

"Faşist diktatörlüğü yıkma ve sosyal-faşist gelişmeyi önleme mücadelesi iktidar mücadelesidir; demokratik halk iktidarını kurma mücadelesidir. Özü toprak devrimi olan bu mücadele faşizmin ve sosyal-faşizmin sınıf temelini oluşturan komprador burjuvazi ve toprak ağalarısınıfının ve uluslararası dayanağı emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin tasfiyesi mücadelesidir." (H.B., sayı 2)

Bu satırlar son derece açıktır. Millî demokratik halk devrimi sürecinde ister millî yan ister demokratik yan öne çıksın, baş çelişme nasıl tespit edilirse edilsin, baş çelişmenin çözümünü esas alarak yürütülen mücadele, iki temel çelişmeyi de çözmeyi hedef almak zorundadır. Baş çelişme, temel çelişmelerin çözümü mücadelesinin hangi temelde, hangi halkanın kavranarak yürütüleceğini ortaya koyar.

Bu konuda, yukarıdaki satırların hemen altında (H.B. sayı 2'de) yer alan hatalı bir ifadenin bulunduğunu ve Parti Bayrağı'nun bu hatalı ifadeyi doğru bir şekilde eleştirdiğini, ancak çıkardığı sonuçları keyfi olarak çarpıtıp genelleştirdiğini belirtelim. H.B. 2. sayısında şöyle yazmıştı.

"Baş çelişki baş düşmanlara karşı mücadelede kavranacak halkayı, bu mücadelenin hangi temelde yürütüleceğini ortaya koyar."

İfade bu şekliyle eksik dolayısıyla hatalıdır. Açıkça görülebileceği gibi yukarıda belirttiğimiz baş çelişmenin tüm düşmanlara karşı mücadelede kavranacak halkayla ilgili olduğunu anlatan alıntıdaki düşüncelerle de çelişmektedir. Bütün bunlar dikkate alındığında, baş çelişmenin tüm düşmanlara karşı mücadelede kavranacak halka olduğu, baş düşmanlara karşı mücadelenin de tüm düşmanlara karşı yürütülecek mücadelenin bir parçası olarak baş çelişmenin belirlediği temelde (milli bağımsızlık veya halk demokrasisi) yürütülmesi gerektiği anlaşılır. Aslında, H.B. nin 2. sayısında anlatılmak istenen, baş düşmanlara karşı yürütülecek mücadelenin de (diğer düşmanlara karşı olduğu gibi)hangi halkanın kavranarak ve hangi temelde yürütüleceğini baş çelişmenin belirlediğidir. Ancak , bu mesele eksik konduğundan, hatalı ifade edilmiş ve diğer söylenenlerle çelişkiye düşülmüştür.

Halkın Birliği'nin baş çelişkinin çözümü mücadelesini, temel çelişmelerin çözümünden ayrı görmediğini belirttik ve örnekledik. Bilindiği gibi, H.K. ve P.B. da benzer görüşler savunuyorlar. Ancak H.K.'nun bu görüşü özümlediğini söyleyemeyiz. 113. sayıda bunun açık bir örneği yer alıyor.

"Halkın Birliği'nin bir sayfasında 'bugün ülkemizde komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfıyla halk arasındaki çelişki keskinleşerek, faşizm ve sosyal-faşizmle halk arasındaki çelişki biçimini almıştır' deniliyor; yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mücadele, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kesimine , iki süper devlete 'en bağımlı' kesimlerine (HB'ne göre faşistler ve sosyal-faşistler bunlardan ibarettir) karşı mücadeleye indirgeniyor; ki bu bir hükümet yıkma mücadelesine tekabül eder.

. Arkasından Halkın Birliği rahatlıkla faşizme karşı mücadelenin 'komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının iktidarını yıkma mücadelesi' olduğunu da söyleyebiliyor; ki bu mücadele de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının tümünün menfaatlerini savunan, onların faşist devletlerini yıkma mücadelesine tekabül eder. (H.K., sayı 113)

H.K. bu satırlara çok şaşırmış görünüyor. Ama bu eleştirisi, onun baş çelişmenin çözümü ile temel çelişmeler ilişkisi sorununda bir sürü şey yazmasına rağmen, hâlâ meseleyi özümleyemediğini gösterir. Burada, daha önce aramızdaki en önemli ayrılık noktalarında eleştirdiğimiz faşizm sorunuyla ilgili iddialar üzerinde durmayacağız. Yukarıdaki alıntıdan kolayca görülebileceği gibi H.B. faşizm ve sosyal-faşizmle halk arasındaki çelişmeyi baş çelişme olarak tespit ediyor. Daha sonra ise, baş çelişmenin çözümü için yürütülen mücadelenin (faşizme karşı mücadelenin) temel çelişmelerin çözümü mücadelesi olduğunu,iktidar hedefine yöneldiğini belirtiyor. H.K.'nun bizim faşizm anlayışımıza karşı olsa bile varması gereken sonuç da bu olmalıydı. Ama H.K. meseleyi nasıl koyuyor? Baş çelişmeyi çözme mücadelesinin,sadece bu çelişmenin düşman yönündeki güçleri hedeflediğini,temel çelişmeleri çözmekle ilgisi bulunmadığını düşünüyor. İşte bu sebeple, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi hükümeti yıkma mücadelesiyle sınırlıyor,komprador burjuvazi ve toprak ağalarını (tabii emperyalizmi ve sosyal emperyalizmi de) yıkmak için bu çelişmeyi çözme temelinde mücadele yürüttüğümüzü kavramıyor. Şimdi soruyoruz: Baş çelişmenin çözümüyle, temel çelişmenin çözümünü birbirinden bağımsız gören kimdir? Açıktır ki, H.K. burada böyle bir anlayışla hareket etmiştir.

Meselenin daha iyi kavranması için bir örnek verelim. Dünya çapında, kapitalizmle sosyalizm arasındaki çelişme temel çelişmedir. İki süper devletle, sosyalist ülkeler ve halk demokrasisi ülkeleri, dünya proletaryası,dünyanın ezilen milletleri ve halkları ve ilerici ülkeler arasındaki baş çelişme, bu temel çelişmenin günümüzdeki gelişim aşamasında biçimlenmesiyle oluşmuştur. Bugün iki süper devlete karşı dünya devrim cephesinin yürüttüğü mücadele, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ve gericiliği tasfiye ederek dünya devriminin temel çelişmesini çözme görevini yerine getirmeye yöneliktir. Halkın Kurtuluşu'nun yukarıdaki mantığıyla iki süper devlete karşı mücadele emperya - lizmi, sosyal-emperyalizmi ve gericiliği yıkma mücadelesi değildir. Sadece iki emperyalisti yenilgiye uğratma mücadelesidir. Birisi çıkar, hem iki süper devlete karşı mücadele ettiğini,hem de emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ve gericiliği yıkma mücadelesi yürüttüğünü söylerse,H.K. hemen bu sözlerde çelişki bulacak, iki süper devleti yıkma mücadelesinin diğeriyle aynı olmadığı için, bu ikisinin çeliştiğinden bahsedecektir. Tabii,H.K. uluslararası alanda bunları savunmuyor. Ama, baş çelişme ile temel çelişmenin çözümü arasındaki i_işkiyi özümleyemezse zorunlu olarak bu noktaya varacaktır.

Millî demokratik halk devriminin millî ve demokratik yanları arasındaki ilişkiye geçelim. Komprador kapitalizminin tasfiyesiyle millî demokratik halk devrimi arasındaki ilişkiyi daha ileride ele alacağız.

Emperyalizme (sosyal-emperyalizm dahil) karşı mücadele millî devrim sorunudur. Bunun anlamı , emperyalizmin, Türkiye'nin çeşitli milliyetlerinden halkını millî baskı altında tuttuğu ve sömürdüğüdür.Emperyalizmle halk arasındaki çelişmenin niteliğini belirleyen de budur. Bunun bir diğer anlamı bu çelişmenin millî devrimci savaş yöntemiyle çözüleceğidir. Ama, bu sözler mutlak bir şekilde ele alınabilir mi? Şüphesiz hayır. Emperyalizmle, halkımız arasındaki çelişmenin, komprador kapitalizmi ve feodalizm ile halkımız arasındaki temel çelişmenin çözümünü gerçekleştirecek olan demokratik devrimci iç savaş yöntemiyle, bu temel çelişmenin çözümüne bağlı olarak çözülmesi de mümkündür.Ülkemizde temel çelişmelerin hangi yöntemle çözüleceği somut şartlar tarafından tayin edilecektir. Diğer temel çelişmenin çözümü için de aynı şeyler geçerlidir. Komprador kapitalizmi ve feodalizmle halk arasındaki temel çelişme, emperyalizme karşı yürütülen millî devrimci savaş yoluyla, millî çelişmenin çözümüne bağlı olarak çözülebilir.

İki temel çelişmenin biribirine sıkı sıkıya bağlı olduğundan daha önce söz etmiştik. Bu aynı zamanda, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı mücadelenin,, emperyalizme karşı mücadeleden bağımsız ele alınamayacağı, emperyalizmin ülkemizin demokrasiye kavuşmasına şiddetle karşı çıkacağı, uşaklarını ve gerici müttefiklerini sonuna kadar ayakta tutmaya çalışacağı, onları her yolla destekleyeceği anlamına gelir. Hiç kuşkusuz emperyalizm, demokrasi mücadelesi önünde de engeldir. Bunun tersi de doğrudur. Kompradorlar ve ağalar emperyalizmin tasfiyesinin kendilerinin tasfiyesi anlamına geleceğini çok iyi bilirler ve emperyalizme karşı milli savaşta hizmet ettikleri emperyalizmin saflarında yer alarak millî devrimi ezmeye çalışırlar. Yani bu sınıflar millî devrimin önünde de engeldirler.

Bunlar genel doğrulardır. Ancak, buradan yola çıkarak kimse emperyalizmle, halk arasındaki millî çelişmeyle, komprador kapitalizmi ve feodalizmle halk arasındaki demokratik çelişmenin nitelikçe farklı olduğunu ve farklı yöntemlerle çözülmesinin bu nitelik farkından ileri geldiğini inkâr edemez; bu temel ayrımı en küçük şekilde bulandırmak oportünizm anlamını taşır.

Halkın Kurtuluşu, özellikle 113. sayısındaki yazısıyla,komprador kapitalizminin niteliğiyle ilgili çelişik görüşlerini haklı çıkarabilmek umuduyla bu ayrımı bulanıklaştırmaktadır. O, yukarıdaki genel doğruları sıralıyarak, komprador kapitalizmi ile halk arasındaki çelişmenin niteliğini ve hangi yöntemle çözüleceğini gözlerden saklamak istemektedir. Kendi görüşündeki hatayı ve eklektizmi örtmek amacıyla da Halkın Birliği'nin devrimin millî yanıyla demokratik yanını birbirinden kopardığı,menşevik aşamalı devrimi savunduğu suçlamasını getirmektedir. Halkın Kurtuluşu bu oportünist taktiklere son vermeli ve hatalı anlayışını düzeltmelidir. Bu konuya biraz sonra tekrar döneceğiz. Burada son olarak şu noktayı hatırlatalım. Bizim savunduğumuz açıktır. İdeolojik- siyasi mücadeleyi dürüstçe ele alan herkes, şayet katılmıyorsa bu görüşü eleştirmelidir: Biz komprador kapitalizminin ve feodalizmin tasfiyesi görevinin devrimin demokratik görevlerini oluşturduğunu, bu çelişmenin niteliği tarafından belirlenen çözüm yönteminin de demokratik devrimci iç savaş olduğunu belirtiyoruz. Bu çelişmenin çözümünün esas alındığı somut şartların bu görevi öne çıkardığı dönemde, millî çelişmenin bu çelişmeye bağlı olarak çözülebileceğini söylüyoruz. Komprador kapitalizmini, millî çelişmenin karşı devrim yönünde gören Halkın Kurtuluşu'nun da dürüstçe devrimin demokratik görevlerinin öne çıktığı dönemde bu görevi feodalizmin tasfiyesi olarak koyması ve toprak ağalarına karşı mücadeleyi esas alması gerektiğini, komprador kapitalizmi ve emperyalizme, dolayısıyla, komprador burjuvazi ve emperyalistlere karşı mücadeleyi feodalizme karşı mücadeleye bağlı olarak ele alması gerektiğini belirtiyoruz. Kendi zaaflarını örtmek için görüşlerimizi tahrif edip karikatürleştirerek,ciddi ciddi bu karikatürü eleştirmenin devrimci bir tutum olmadığını, küçük-burjuva bir tutum olduğunu söylüyoruz.

Halkın Kurtuluşu, hatalı anlayışını haklı çıkarmak, komprador kapitalizmine karşı mücadelenin niteliğini gizleyebilmek için bir yığın dolambaçlı söz sarfediyor. Hatta emperyalizme karşı mücadelenin özünün köylü devrimi olması ile demokratik devrimin özünün toprak devrimi olmasını birbirine karıştırıyor . Şöyle yazıyor:

"Başka bir deyişle emperyalizm siyasi gericiliğin (faşizm dahil) esas dayanağını oluşturur. Bunun için emperyalizme karşı yürütülen milli devrimin özünü toprak veya köylü devrimi teşkil eder." (H.K., sayı 113)

Partinin Yolu, Aydınlık oportünizmine ait olan bu görüşü 1.

Devamı Sayfa 15'da

İBRAHİM KAYPAKKAYA TÖRENLERLE ANILDI [3]

ALMANYA

Almanya'daki H.Birliği taraftarları 20 Mayıs 1978 Cumartesi günü Almanyanın DARMSTADT şehrinde İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anma toplantısı düzenlediler. Toplantıdan önce 18 Mayıs 1973'te İbrahim Yoldaşın faşistlerce işkenceyle katledilişinin 5. yıl dönümü dolayısıyla afiş basılarak Almanyanın birçok yerinde afişleme yapıldı. Aynı zamanda bir bildiri basılarak geniş bir şekilde dağıtıldı. Bunun dışında Türkiye'den giden H.Birliği afişi de birçok yere asıldı.

Proleter devrimciler 20 Mayıs'ta bir anma toplantısı düzenlediler. Toplantıya 300 üzerinde kitle katıldı. Toplantı, gecenin anlamı üzerine kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Devrim şehitleri anısına saygı duruşundan sonra bir arkadaş İbrahim Yoldaşın mücadelesi, Türkiye Devrimi hakkında getirdiği doğru ve yanlış görüşleri (geçmişin değerlendirmesi) ve M-L hareketin geçmişin M-L yönü üzerinde geliştiğini, proletarya partisinin bu temel üzerinde oluşacağını vb. belirten bir konuşma yaptı. Konuşmadan sonra koro İbrahim Yoldaş ve diğer yoldaşlar üzerine marşlar söyledi. Korodan sonra bir mahalli ozan arkadaş devrimci türküler söyledi.

Daha sonra İbrahim Yoldaşın mücadelesini ve hayatını (köylüler arasında çalışması ve esas olarak İşkence'deki tavrı) canlandıran bir oyun kitleye sunuldu.

Oyundan sonra Dia gösterildi ve yoldaşların hayatı ve mücadelesi anlatıldı,

Ardından Ozan Zamani devrimci türküler söyledi,

Devrim andı içildikten sonra dağılındı.

Toplantıya Almanyanın birçok yerinden HB. taraftarlarının gönderdiği mesajlar okundu. HK taraftarı bir arkadaş da toplantıda bir mesaj okudu.

İBRAHİM YOLDAŞ ERZİNCAN'DA ANILDI

Türkiye proletaryasının önderi İbrahim Yoldaşı Ula ve Üçkonak köylüleri bir kere daha militan bir şekilde anarak bağrına bastı.

İbrahim yoldaşı anma çalışmaları afişleme, bildiri ve yazılama gibi çalışmalarla başlatıldı.

Bu çalışmalarla birlikte sözlü propagandalar da yapıldı. İbrahim Yoldaşın anma günü kadınlı Erkekli 300-400 civarında bir kitle vardı. Anma gecesine ilk önce bir dakikalık saygı duruşu ile başlandı. HB. adına konuşan bir arkadaş İbrahim Yoldaşı niçin andığımızı bunun önemini kısaca açıkladı. İbrahim Yoldaşın militan çalışmasını ve işkence karşısındaki komünist tavrını yaşamından örnek vererek vurguladı,

Diğer bir kız arkadaş İbrahim Yoldaşın devrimin temel meseleleri üzerindeki görüşlerini açıklarken doğru görüşlerini koydu. Bu konuda hatalı görüşleri kısaca eleştirildi. Fakat İbrahim yoldaşın esas yanının proleter ve Komünist olduğunu da vurguladı. HK. taraftarlarının grupçu ve geceyi sabote etmeye yönelik tutumu teşhir edildi.

Konuşmalar arasında devrimci marşlar ve türküler söylendi.

Türkiye proletaryasının önderi İbrahim yoldaşın mücadelesi ve yaşamı kısaca açıklanıp, anlatıldıktan sonra ant içilip düzenli bir şekilde dağınıldı.

GAZİANTEP

Gaziantep'te çeşitli okullarda düzenlenen toplantı ve forumlarla İbrahim yoldaş anıldı. Gazi Ortaokulu öğrencileri 18 Mayısta bir forum düzenleyerek, İbrahim yoldaşı andılar. Foruma hemen bütün öğrenciler(yaklaşık 1600 kişi) katıldı. Saygı duruşundan sonra HB taraftarı bir arkadaş söz alarak yoldaşın mücadele hayatı_nı anlattı. Geçmişin doğru değerlendirilmesinin önemine işaret ederek hem inkarcılığı hem de doğmatizmi eleştirdi. M-L hareketin geçmişteki doğru görüşlerini ve hatalarını anlatarak, doğruları geliştirmenin hataları aşmakla mümkün olduğunu belirtti. Sloganlar atılarak sona eren forum Gazi Ortaokulu öğrencilerinin devrimci mücadele bilinç ve azmini arttırmada bir etken oldu.

●

İ.KAYPAKKAYA AFŞİN'İN KÖTÜRE VE ÇOMUDÜZ KÖYLERİNDE ANILDI.

Kısa sürede hazırlıkları yapılan her iki köydeki toplantıya köylülerin büyük bir çoğunluğu katıldı. İbrahim Yoldaş üzerine yapılan konuşmalardan sonra ağıtlar söylendi, sloganlar atıldı. Toplantıların hazırlığının kısa süreye sıkıştırılması, hatalıydı. Buna rağmen geniş kitlenin katılması, öğretici olması bakımından yararlı oldu. Ayrıca HK'nun halkı bölücü tavrı teşhir edilerek kitlelerin birleştirilmesi için ileri adımlar atıldı.

İ.KAYPAKKAYA EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE ANILDI

MARDİN

Eğitim Enstitüsü öğrencileri proleter devrimci önder İ. KAYPAKKAYA'yı anmak için 18 Mayıs'ta toplantı düzenlediler. Saygı duruşundan sonra HB görüşlerini savunan bir arkadaş söz alarak günün önemi ve yoldaşın, hayatı ve mücadelesini dile getirdi.. İbrahim yoldaşı şartları içinde değerlendirmek gerektiğini belirterek HB'nin doğru siyasi çizgisinin O'nun doğru görüşleri üzerinde yükseldiğini anlattı. Milli Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde ileri bir atılım olacak olan Proletarya Partisinin kurulması mücadelesinde yoldaşın kararlı mücadelesinden tüm devrimcilerin, örnek alması gerektiğini belirtti.

DİYARBAKIR'DA İBRAHİM YOLDAŞ ANILDI

DİYARBAKIR

Diyarbakır Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğinde yapılan toplantıda Türkiye devrimci hareketinin önderi proleter devrimci İ. KAYPAKKAYA anıldı, Saygı duruşundan sonra Enternasyonal marşıyla açılan toplantıda önce Halkın Gücü adına bir konuşma yapıldı. Konuşmacı İbrahim yoldaşın hatalarını savunmamaya özen gösterdi. Daha sonra Kava ve HY taraftarı, iki arkadaş konuştu. HB"nin görüşlerini savunan arkadaş, İ. Kaypakkaya'nın yaşamını ve mücadelesini kısaca anlattı. O'nun görüşlerinin doğru ve yanlış yanlarını ortaya koyarak TKP/ML hareketinin M-L bir akım olarak doğduğunu vurguladı. TKP/M-L hareketinin ülkemizde gelişen sınıf mücadelesi şartlarında M. Suphi'nin TKP sinin mirası üzerinde yükseldiğini belirtti. Proletarya partisinin ancak bu miras üzerinde yükselen TKP/M-L hareketinin doğru görüşlerine sıkı sıkıya sarılarak, bu görüşleri geliştirerek kurulabileceğine işaret etti. Ayrıca M-L hareketin İbrahim yoldaşın doğru görüşleri temeli üzerinde yükseldiğini mücadele içinde hatalarını aşma çabasını kesintisiz sürdürerek İbrahim yoldaşa proleter devrimci bir tarzda sahip çıktığını belirtti. Bu konuda başlıca iki hatalı eğilimi; geçmişte M-L hareketin varlığını reddeden inkarcı görüşlerle yine geçmişte M-L hareketin hatasız olduğunu savunan doğmatik görüşleri eleştirdi. 18 Mayıs İbrahim yoldaşın önderlik ettiği TKP/M-L hareketinin doğru bir bakış açısıyla değerlendirilmesinin kavranması ve bu konudaki hatalı görüşlerin altedilmesi yolunda önemli bir mücadele günü oldu.

İBRAHİM YOLDAŞIN DOĞRU FİKİRLERİ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

URFA

VİRANŞEHİR

Proleter devrimci yoldaş, ölümünün 5.yılında TÜM-DER şubesinde yapılan toplantıyla anıldı. HB taraftarı konuşmacı, yoldaş, geçmişin değerlendirilmesi temelinde İbrahim yoldaşın önderlik ettiği M-L hareketin doğuşunu, mücadelesini ve bugüne dek gelişimini ortaya koydu. Ayrıca İbrahim yoldaşa doğru sahip çıkmanın anlamını ve mücadele açısından önemini belirtti. Hizipçi doğmatikler ise İbrahim yoldaşı anma O'nun doğru fikirlerinin propagandasını yapma vb. yerine M-L hareketi, karalamaya çalıştılar ve bir kere daha bu konuya sınıf mücadelesini geliştirme amacıyla yaklaşmadıklarını ortaya koydular. Daha sonra şiirler okundu. Devrim andı içilerek toplantı sona erdi.

●

İBRAHİM KAYPAKKAYA MİLİTANCA ANILDI

PAZARCIK

Proleter devrimci önder 18 Mayıs'ta proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen, izinsiz yürüyüş ve mitingle anıldı. İbrahim yoldaşın büyük resimlerinin ve mücadelesini, anlatan sloganların taşındığı, yürüyüş kolu sloganlar atarak miting alanına geldi. Alanda konuşma yapan bir proleter devrimci, günün önemini dile getirerek İbrahim yoldaşın mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmasında geçmişin değerlendirilmesi İbrahim yoldaşın, M-L görüşleri ve hatalı yanları üzerinde durdu. Daha sonra, konuşan HK taraftarı inkarcı, görüşler savundu. Devrim andıyla son bulan yürüyüş ve miting Pazarcıktaki faşistlerin ve tüm gericilerin yüreğine korku saldı.

İBRAHİM YOLDAŞ REYHANLI VE ANTAKYA'DA ANILDI,

Antakya'da Halkevinde Yurtsever Gençilk'in önderliğinde düzenlenen toplantıda İ.KAYPAKKAYA yoldaşın mücadelesi, fikirleri ve halka bağlılığı, fedakarlığı anlatıldı.

Aynı gün Reyhanlı'da HB taraftarı proleter devrimciler anma toplantısı düzenlediler. Kadın erkek, yaşlı, genç tüm kitlenin sıcak ilgi gösterdiği toplantıda Marksist-Leninist hareketin ve İbrahim Yoldaşın doğru fikirleri anlatıldı. Hatalardan dersler çıkarılması gerektiği belirtildi. Arkasından İbrahim Yoldaşın işkencede kararlılığı, sahnede canlandırıldı. Bu yolla O'nun kararlılığı, tavizsiz direnişi, halka bağlılığı kitleye canlı bir şekilde anlatıldı.

TÜRKİYE PROLETARYASININ YİĞİT ÖNDERİ COŞKUYLA ANILDI

İSLAHİYE

18 Mayısta İshaliye'de düzenlenen anma toplantısına HK, HY ve Kava taraftarı arkadaşlar da katıldı. Önce HB taraftarı bir yoldaşın İbrahim yoldaşın hayatı ve mücadelesini anlattı. O'nun doğru fikirlerinin yaşatılıp geliştirildiğini belirterek geçmişi inkar çabalarını eleştirdi. Daha sonra sırasıyla HK, HY ve Kava taraftarı arkadaşlar İbrahim Yoldaşın mücadelesini anlattılar. Kava taraftarı arkadaşın İbrahim yoldaşın görüşleri hakkındaki ileri ölçülere varan hatalı değerlendirmesi toplantıya katılanlar tarafından tepkiyle karşılandı. Saz çalınıp türküler söylendikten sonra toplantı coşkulu bir havada sona erdi.

İSKENDERUN CEZAEVİNDE DE YOLDAŞ KAYPAKKAYA ANILDI.

İskenderun Cezaevindeki tutuklu ve mahkumlar imkanları ölçüsünde bir toplantı düzenleyerek, İ.KAYPAKKAYA Yoldaşı andılar. Saygı duruşu ve Enternasyonalle açılan toplantıda söz alan HB taraftarı arkadaşlar İbrahim Yoldaşın hayatı ve mücadelesini anlatarak, özellikle halk güçlerini birleştirmenin, kitleler içinde çalışmanın, ideolojik siyasi çalışmayı derinleştirerek işçi sınıfının Partisini kurmanın önemi üzerinde durdular. Bu görevlerin yerine getirilmesinde İbrahim Yoldaşın fikirlerinden ve mücadelesinden, öğrenmenin zorunlu olduğuna değindiler. 18 Mayıs İskenderun Cezaevinde Yoldaşın M-L fikirlerinin ve mücadelesinin daha köklü kavrandığı bir gün oldu.

Arnavutluk

EMPERYALİST KIRBACI VE DİKTAYI KABUL ETTİRMEK İÇİN HALKLARI ALDATAN VE ONLARIN DEVRİMCİ İLERLEYİŞLERİNİ BASTIRAN VE ZORLAYAN TEORİLER TEZLER VE SLOGANLAR

Emperyalizm,büyük burjuvazi ve uşaklarını,her renkten oportünistleri ve kopyaları,hainleri ve Marksizm-Leninizmin dönekleri ni kullanarak,halkları kandırmak,onların , devrimci ilerlemelerini bastırmak ve emperyalist kırbacı ve diktayı kabul etmeye zorlamak için,her çeşit teori,tez ve sloganları piyasaya sürdü.

Kruşçevci revizyonistler,halkların devrim,sosyalizm ve kurtuluş mücadelelerini , bastırmak için çılgınca çalışıyorlar.Marksizm-Leninizmi kabaca tahrif ediyorlar ve sözde "sosyalist"veya"Leninist"sözleriyle, üstünü örterek her çeşit sahte teorileri , vaaz ediyorlar.Onlar emperyalist yayılmaları ve süper devlet politikalarını haklı çıkarmak için yolu açmaya çalışıyorlar.

Devrime karşı mücadele etmek için onlarla beraber çalışan Yugoslav,Avrupa- komünistleri ve diğer revizyonistler var.Bunlar,bugün devrimin alevlerini çılgınca söndürmek için itfaiyeciler durumuna gelmişlerdir.Aynı zamanda onlar,işçi sınıfının ,

Baştarafı Sayfa 13'da

devrimci mücadelesini bastırmak ve her ne pahasına sömürücü kapitalist düzeni korumak için büyük burjuvazinin söz dinleyen uşakları durumuna gelmişlerdir.Kendi ülkelerinde devrime karşı sabotörler ve mikroplar gibi çalışırken,uluslararası planda da emperyalizmin,yeni sömürgeciliğin ve tüm eşitsiz sistemin diktanın ve hakların sömürülmesinin açık savunucuları durumuna gelmişlerdir.

Fakat bugün,eski modern revizyonistlerin yanı sıra,sözde "3 Dünya Teorisi"ni vaaz eden yeni oportünistler ortaya çıkmıştır.Bu teori,her geçen gün ve pratikte kendini anti-marksist karşı-devrimci bir teori olarak ortaya koymaktadır.Bu teori sadece Marksizm-Leninizmden açık bir sapma, teşkil etmekle kalmamakta fakat aynı zamanda halkların devrim ve kurtuluş mücadelelerini sabote ed[illegible] son derece tehlikelibir stratejiyi temsil etmekte.Dünyada meydana, gelen sözde değişiklikler üzerinde bilinçlive kasten spekülasyon yapan "Üç Dünya Teorisi" partizanları,Amerikan emperyalizmi,diğer emperyalist ülkelerin burjuvazisi ve diğer tüm gerici kliklerle uzlaşma ve işbirliği yapmaya çağırmaktadır.Her türlü baskı ve sömürüye karşı mücadele eden gerçek Marksist-Leninistler,uluslararası proletarya,özgürlüğe aşık halklar bu kötü namlı teorinin sözcüsünün çağrılarını sürekli olarak reddetmektedir.Onlar,"3 Dünya Teorisi"nin devrimi ve halkların kurtuluş mücadelesini bastıran ve Marksist-Leninist hareketi ve uluslararası, proletaryanın birliğini bozan,emperyalizmin ve modern revizyonizmin hizmetinde bir teori olduğunu daha fazla görmeye başlamışlardır.Bunun için gerçek devrimciler bu teoriye ve onun savunucularına karşı mücadele etmeye kararlıdırlar.

Bu teoriyle aynı nitelikte olan "Blok - suzluk teorisi"de halkları,ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı gerçek mücadeleden saptırmayı,emperyalizmin yeni sömürgeciliğin açık uşakları olan "ilerici","demokratik"etiketli gerici klikleri, ve onların şeflerini şirin göstermeye çalışmaktadır.Bu yüzden,bu "teori" dünya halklarının gözü önünde daha fazla teşhir olmakta ve gözden düşmektedir.

1 Haziran 1978 tarihli ATA bülteninin İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

KAVA

Baştarafı Sayfa 6'da

basitçe düşünmeye gelmez. Böyle bir ülkede devlete hakim olan faşist güçler tarafından halka ve devrimcilere ilerici basına karşı bir yandan işkenceci ve eli kana bulanmış Yaşar Değerli görevlendirilir, bir yandan Kontr-Gerilla adam öldürür. sabotajlar düzenler, bir yandan Hürriyet gibi gerici gazeteler "aman yakaladık gizli örgüt " diye yazar, diğer yandan içişleri bakanı filanca gazetenin gizli örgüt olduğunu açıklar. Yine diğer yandan büyük iş adamlarıyla kendi devlet adamları faşistler işçi ücretlerinin dondurulmasını kararlaştırırlar.Ecevit ise açıklayarak uygulamaya geçer. Bütün bunlar CİA ve Amerika'ya da açıktır. Sadece halkımıza kapalı tutulur.

İşte KAVA YAYINLARI'nın şahsında devrime yönelen provokasyon da gerçek iktidara sahip faşistler tarafından planlanmaktadır. Bu provokasyonun amacı KAVA ve diğer yurtsever devrimci yayın ve gazateleri kapatmak, Kürt milletine devrimci ve yurtseverlere saldırmaktır. Hürriyet'in KAVA YAYINLARI'nı gizli örgüt ilan etmesi, Yaşar Değerliye yapılan suikastın bunun tarafından yapıldığını iddia etmesi vs. hepsi bu amaca hizmet etmektedir. Bugün KAVA YAYINLARI sorumlu müdürünü gözaltına alan emniyet ve içişleri bakanı ardından KAVA YAYINLARI nı kapatmaya geniş çapta bir saldırıya girişmeye çalışmaktadır.

Ancak faşist diktatörlükle elele veren ve Sanayi Odaları toplantısında bağlılık yemini eden içişleri bakanlığı ve Ecevit hükümeti unutmasın ki halkımız ve yurtsever devrimci basın bugünkü demokratik hakları mücadele yoluyla kazanmıştır.MC faşistlerinin baskı ve tertiplerine yılmadan direnerek haklarını koruyan ilerici basın, Ecevit hükümetinin gerici baskılarına karşı da yılmadan korumasını bilecektir.

Bütün ilerici basın ve kuruluşlar, emekçi halkımız KAVA YAYINLARI'na ve tüm ilerici yurtsever devrimci basına Kürt milletine, devrimci ve yurtseverlere yönelen bu provokasyonu boşa çıkaracaklardır. KAVA YAYINLARI'nın ve diğer ilerici basının kapatılmasına faşist provokasyonun gerçekleşmesine müsaade etmiyecektir.

NİĞDE

Baştarafı Sayfa 4 'da

3. DGM'lerin mahkum ettiği arkadaşların bağımsız mahkemelerde yeniden yargılanmaları,

Bunların yanı sıra;

4. İdam ve müebbet hapis cezalarının TCK'den çıkartılmasını istiyoruz.
5. Bu güne kadar cezaevi idarelerince verilmiş bulunan bütün inzibati cezaların ortadan kaldırılmasını, şartlı salıverilme hakkı ile ilgili bütün kısıtlamaların kaldırılmasını ve iyi hallilik durumu hakkında hüküm verme yetkisinin cezaevi yönetimleri elinden alınarak mahkemelere verilmesini istiyoruz.
6. Asgari ücretin yükseltilmesini ve ceza evlerinde çalışan mahkumlara asgari ücret üzerinden ödeme yapılmasını ıstiyoruz.
7. Mahkum ailelerine kendi ellerinde olmayan nedenlerden, ötürü sıkıntı içine düşmüş olduklarından ötürü, sosyal güvence sağlanmasını istiyoruz.
8. Tayin bedelinin devlet tarafından karşılanması ve mahkumlardan ve ailelerinden tahsil edilmemesi,
9. İsteyen mahkumun istediği cezaevine gönderilmesi ve masraflarının devlet tarafından karşılanması,
10. Mahkeme ve hastahaneye sevkte hiç bir kısıtlama olmaması ve masrafın devlet tarafından karşılanması
11. Cezaevlerinde mahkumlarla ilgili her konuda tutuklu , ve hükümlülere danışılması ve onların onayı alınmadan herhangi bir uygulamanın yapılmaması.

Taleplerimiz bunlardır. Bunların gerçekleşmesi için mücadele ediyoruz. Tüm tutuklu ve hükümlü arkadaşların ve tüm halkımızın bu mücadeleye katılmasını istiyoruz.

Bu uğurda ilk adım olarak bir imza kampanyası açtık, mücadelemiz bununla bitmeyecektir. Taleplerimizi gerçekleştirene kadar mücadele edeceğiz.

İzmit Cezaevinde başlatılan açlık grevini candan desteklediğimizi bir günlük açlık grevine gittiğimizi duyururuz.

385 MAHKUM ADINA AVUKAT İZZET KÖK.

HALKIN KURTULUŞU

sayısında genişçe eleştirmişti . Bu yüzden burada bu görüşün esas hatasına değinerek geçeceğiz.

'Emperyalizme karşı mücadelenin özünün köylü devrimi olması, toprak devrimi olması anlamına gelmez; sadece emperyalizme karşı mücadelenin, özü toprak dev-

Baştarafı Sayfa 11'da

rimi olan, demokratik devrime sıkıca bağlı olduğu anlamına gelir. Stalin Semiç'i eleştirdiği yazısında, milli devrimin özünün tarımsal değil köylü niteliğinde olduğunu, bu ikisinin biribirinden farklı şeyler olduğunu açıkça belirtiyor. Millî devrimin özünde köylü devrimi olmasının başlıca anlamı şudur: Bu devrim, millî baskı altındaki sınıflar arasında emperyalist sömürü ve baskının en fazla acısını çeken köylülüğün, en çok yararınadır. Millî devrim, köylülerin katılımı olmaksızın, köylülerden bir ordu oluşturmaksızın başarıya ulaşamaz.

Halkın Kurtuluşu, millî devrimin özüyle demokratik devrimin özünü birbiriyle sıkı bir ilişki içinde değil de tamamen aynı olarak görüyor; bu ikisini çakıştırıyor. Tabii, bu anlayış emperyalizme karşı millî devrim görevinin ön planda olduğu dönemde, neden toprak programından taviz verilebileceğini açıklayamaz. Öyle ya; emperyalizme karşı mücadelenin özü toprak devrimiyse, emperyalizme karşı mücadelede toprak devrimi mücadelesini tavizsizce yürütmek gerekir. Fakat gerçek böyle değildir. Emperyalizme karşı mücadelede en geniş cepheyi oluşturabilmek için toprak devriminden geçici olarak taviz verilebilir. Köylüler emperyalizmin baskı ve sömürüsünden en fazla acı çektiklerinden bu mücadele saflarına katılabilirler. Aynı zamanda, toprak devrimi programından taviz verilmesine rağmen, köylülere, maddi yarar sağlayacak kira ve faizlerin indirilmesi ve siyasi yarar sağlayan demokratik bir siyasi ortamın oluşturulması gibi kazançlar sağlanır.Bütün bunlar geniş köylü kitlelerinin emperyalizme karşı mücadelenin esas ordusunu (insan gücünü) oluşturmasını sağlar.

Halkın Kurtuluşu bu gerçekleri kavramamakta, milli devrimin özünde köylü devrimi olduğu doğru görüşünden hareketle millî devrimle, demokratik devrim arasındaki ilişkiyi bulanıklaştırmaktadır. Bütün bunlara da komprador kapitalizmine karşı mücadelenin niteliğini karışık görüşler arasında gizleyebilmek için başvurmaktadır.

Yazımızın devamında,komprador kapitalizminin millî demokratik devrimle ilişkisi üzerinde genişçe duracak ve Halkın Kurtuluşu'nun bu konudaki hatalı görüşlerini eleştireceğiz.

DEVAM EDECEK

ECEVİT

Baş. tarafı. S. 3 de

İşte Ecevit hükümetinin TÜRK-İŞ ve DİSK'in yönetimindeki sendika ağalarıyla elele vererek yaptığı, işçi ücretlerini dondurma çabasıdır .Ecevit geçen hafta sanayici ve işadamlarına yaptığı konuşmada "bugünkü hükümetten çekinmeleri için hiç bir nedenin olmadığını" söylüyordu. Evet komprador patronların ve büyük tüccarların Ecevit hükümetinden çekinmeleri için değil, tersine güvenmeleri için birçok neden vardır. Fiyatları amansızca arttıran sendika ağalarına dayanarak ücretleri dondurmaya çalışan bir hükümete komprador patronların güvenmesi hem doğaldır, hem de gerekir.

AP, MHP ve MSP gibi faşist ve gerici partiler, bu konuda Ecevit hükümetiyle tam bir dayanışma içindedirler. Onlar da hükümetin bu kararını alkışlamaktadırlar. Hergün verdikleri demeçlerde sahtekarca pahalılıktan bahsederken, işçi ücretlerinin dondurulmasından bahis bile açmayarak bu konuda hükümete olan desteklerini göstermekte ve pahalılık üzerine sözlerinin sahteliğini ortaya koymaktadırlar.

Arjantin

Baştarafı Sayfa 16'da

larına göre ele almaktadır.sömürü ve zulümün olmadığı bu ülkelerde spor insan sağlığının korunmasının aracıdır.Proletaryanın ve emekçi sınıfların çıkarı, kitle sporunu geliştirmek insan, sağlığınınkorunmasını,bedensel , yeteneklerin geliştirmesini gerektirir.

Proleter devrimciler ülkemizde sporun kitleleri uyutma aracı olarak kullanmasına karşı çıkarken,amatör kitle sporunun geliştirilmesini savunurlar.Genel olarak spora karşı olmak tavrı doğru değildir.Sporun uyutma aracı olarak kullanılmasına karşı mücadele milli demokratik halk devrimi mücadelesinin bir parçasıdır.

Arnavutluk Kadınlar Birliği 8. Kongresi 1-5 Haziran tarihleri arasında Durres kentinde yapılmıştır. Kongreye Başta Enver Hoca Yoldaş olmak üzere tüm Parti ve devlet yöneticileri katılmış ve Enver Hoca yoldaş dadikalarca ayakta alkışlanmıştır. Kongreye dünyanın her yerinden onlarca delege katılarak, AEP'nin izlediği doğru Marksist-Leninist çizgiyi ve Arnavutluk Kadınlar Birliği'nin başarılarını ve dünya emekçi kadınlarına ışık tutan mücadelesini ve kararlarını desteklediklerini belirtmişlerdir. Arnavutluk Kadınlar Birliği 8. Kongresi, Türkiyeli devrimci ve yurtsever emekçi kadın kitlesine ışık tutmakta ve onun, komprador burjuvaziye, feodalizme, iki süper devlet olmak üzere emperyalizme ve her renkten oportünist ve revizyonistlere karşı mücadelesini geliştirmesine büyük katkısı olacaktır. Arnavutluk Kadınlar Birliği 8. Kongresini, tüm Türkiyeli Marksist-Leninistler olarak militan proleter enternasyonalist ruhla selamlarız. Aşağıda, Enver Hoca Yoldaşın Kongrede, AEP MK adına okuduğu mesajı yayınlıyoruz.

ARNAVUTLUK KADINLAR BİRLİĞİ 8. KONGRESİNİ SELAMLIYORUZ

Sevgili delege yoldaşlar.

Ülkemiz hayatında önemli bir olay olan, Arnavutluk Kadınlar Birliği 8. Kongresini, tüm Arnavutluk büyük ilgi ve sevgi ile izlemektedir. Zafer bayrakları ile geldiğiniz kongreniz, tüm Arnavutluk kadınının, kadının tam kurtuluşu ve sosyalist toplum için Partinin ortaya koyduğu programın tüm halkımız tarafından gerçekleştirilmesi çabalarının bir ürünüdür.

Tüm Parti, Parti Merkez Komitesi ve şahsım adına siz yoldaşları ve sosyalist Arnavutluk'un tüm kahraman kadınlarını selamlamak ve Kongrenin çalışmalarında ve yürütülmesinde başarılar dilemek benim için özel, bir şereftir.

....

Parti, kurulduğu ilk günden itibaren mücadele ettiği ve çalıştığı Arnavutluk kadınının ileri derecede kurtuluşunu görmekten özel bir sevinç duymaktadır. Parti, asırlar boyu süren baskı ve sömürüye karşı direnen, halkımızın zaptedilmeyen ruhunu kadınlarda, buldu. O, savaşta onları korkusuz savaşçılar yapan sıcak özellikleri buldu, yeni Arnavutluk'un inşasında anavatanın ihtiyacı olan gücü, Parti, kadınlarda buldu. Ülkemiz kadınları, her zaman sayısız çalışmaları ile Partiye büyük sevgi ve sonsuz bağlılık gösterdiler, çünkü onlar büyük özlemlerini gerçekleştirecek gerçek önder Partiyi gördüler. Parti onları toplumda özgür ve eşit, saygın ve itibarlı yapacaktır. Bunun için, Parti çağrısını yaptığı zaman Arnavutluk kadını Milli Kurtuluş Savaşı için kahramanca ayaklandı, eski iktidarı yıkma mücadelesinde onun kanunları ve feodal kurallarını parçalamak, sürekli olarak sınıf mücadelesi vermek, sosyalist toplumu kurmak ve proleter ahlaka uygun yeni kaideler ve kuralları yerleştirmek için ayaklandı.

....

Sosyalist devrimin en büyük zaferlerinden biri olan ve Partinin en önemli çalışmalarından biri olan Arnavutluk kadınının kurtuluşu kapitalist ve revizyonist dünyadaki kadınların durumunu gördükçe, daha büyük bir güzelliğe bürünmektedir. Oralarda, kadının kurtuluşu konusunda çok şey söylenmektedir, fakat bunlar sadece bir propaganda, sloganlarıdır. çünkü gerçekte o eşit ve insanca olmayan toplumda kadın herkesden daha çok, bir meta olarak kullanılmakta ve acımasız sömürü hedefi olmaktadır. Kadın, ekonomik-parasal krizin ağır sonuçlarının ilk kurbanları arasındadır. Onlar sokağın ortasına atılan toplumun en çoz ezilen ve horlanan tabakasıdırlar.

Delege yoldaşlar,

Parti 7. Kongresi, her zaman olduğu gibi yine kendi gücümüze dayanarak, ülkemizin sosyalist yolda her yönüyle gelişmesi için, büyük bir çalışma ve mücadele programı ortaya koymuştur. Buprogram kadınların aktif katılması ve onların devrimci mücadelesi olmadan başarıyla gerçekleştirilemez. Parti kadınları çalışmaya çağırmaktadır, çünkü o olmadan, üretim ileriye doğru gidemez, Parti, kadınları silahları iyi kavramaya çağırmaktadır, çünkü o olmadan anavatan korunamaz. Parti, kadınları, Marksist-Leninist, eğitimsel, kültürel ve teknik-profesyonel, seviyelerini yükseltmeye çağırmaktadır, çünkü bunlar olmadan kadının kişiliği yükseltilemez, Parti kadınları ülkenin yönetilmesine katılmaya çağırmaktadır, çünkü bu olmadan sosyalist demokrasi hiç bir şekilde gelişmez. Parti, her zaman olduğu gibi Arnavutluk kadınının görevlerini kavramada tam not alacağına, her zaman olduğu gibi, sosyalizm için mücadelede en ön saflarda olacağına kesin olarak inanmaktadır.

....

Sevgili delege yoldaşlar,

Bugün dünyada durum karışık ve halkların bağımsızlığı ve özgürlüğüne karşı büyük tehlikeler ve tehditler ile doludur. Burjuvazi, emperyalizm, özellikle Amerikan ve Sovyet emperyalizmi, her renkten revizyonistler ve oportünistler, her türlü araçlarla, kitlelerin ayaklanmasını bastırmak ve devrimi boğmak, kurtuluş mücadelesini zayıflatmak ve bütün ülkeleri boyunduruk altına almak için çalışıyorlar. Süper devletler ve onların takipçileri çılgınca silahlanıyorlar ve insanlığı yeni bir savaşın içine, çekmeye çalışıyorlar. Onlar farklı halklar, ve milletler arasında çatışmalar çıkartıyor onların iç işlerine küstahca müdahale ediyor ve halkların özgürlüğüne ve egemenliğine karşı planlar hazırlıyorlar. Dünyada gelişen ve sürekli değişen bu durum, herkes tarafından büyük dikkat ile izlenmelidir, böylece anavatanımızı tahdit edebilecek her hangi bir tehlikeyi alt edebilmek için her zaman hazır ve hazırlıklı olabilelim.

....

Sosyalizmin inşası için mücadele eden ve çalışan yeni Arnavutluk'un kadını, kendilerini karakterize eden proleter enternasyonalizmi ruhunu koruyacak ve geliştirecektir. Onlar her zaman, kurtuluşu ve hakları için mücadele eden ilerici kadınlar ile yan yana duracak ve milli ve sosyal kurtuluşları için mücadele eden halkların yanında omuz omuza olacaktır.

- YAŞASIN ARNAVUTLUK'UN KAHRAMAN KADINLARI!
- YAŞASIN MİLİTAN ÖRGÜT ARNAVUTLUK KADINLAR BİRLİĞİ!
- YAŞASIN ŞANLI PARTİMİZ!
- MUZAFFER MARKSİZM-LENİNİZME ŞAN!

1-Haziran-1978
Tiran

AEP MK ADINA
ENVER HOCA

ARJANTİN DÜNYA KUPASI

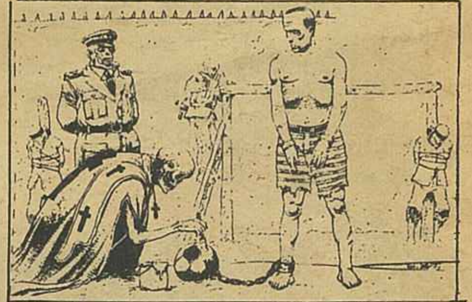
1978 Dünya Futbol Kupası karşılaşmaları Arjantin'de yapılmaktadır. Dünyanın dört bir yanından milyonlarca insanın izlediği karşılaşmalarla emperyalistler ve onların uşaklarının faşist ve gerici diktatörlükleri halklar üzerindeki soygun yağma ve talanlarını iki süper devlet ise savaş kışkırtıcısı politikalarını gözlerden saklama çabasındadırlar.

Binlerce emekçiyi "Bilinmeyen yerlerde" katlederek okyanusa attıran yüzbinlercesini işkence tezgahlarından geçirterek zindanlara doldurtan, halkı iliğine kadar sömüren Hitler taslağı Videla faşisti şimdi de silahların gölgesinde "şenlikler" düzenletmekte, "gösteriler" yaptırmaktadır. Arjantin halkının kanını içen bu tasmalı Amerikan uşağı, kupa karşılaşmalarını fırsat bilerek şirin görünmeye çalışmaktadır. Böylece kendisine ve başında yer aldığı faşist diktatörlüğe karşı dünya devrimci kamuoyunda haklı olarak duyulan, nefreti azaltacağını tecrit zincirini kıracağını ummaktadır. Videla faşistinin şirin gösterme, çabaları daha ileri mücadelelere atılan kitleleri kandıramaz. Arjantin halkının devrimci mücadelesini durduramaz. Arjantin halkı faşist diktatörlüğü yıkacak, Videla faşistini de Hitler ve Musoli'nin yanına götürecektir.

İki süper devlet geniş imkanlarını kullanarak daha çok sayıda insanın dikkatini kupa maçlarına çekerek sporu kitleleri uyutma aracı olarak kullanmaya, dünya hegemonyası için sürdürdükleri mücadele üzerinden dikkatleri bu noktaya çekmeye çalışmaktadır. Amerikan emperyalistleri Nato'nun uzun vadeli silahlanma stratejisinden, geniş ölçüde silah satışından, dünyanın çeşitli yerlerinde sürdürdüğü saldırıdan, kışkırtmadan dikkatleri kaydırmaya uğraşırken sosyal emperyalistler ise son Afganistan darbesini Zaire'ye karşı başlattığı müdaheleye Etyopyalı uşaklarının Eritreye saldırısını ve benzerlerini unutturmaya çalışmaktadır.

Sosyal emperyalistler ve uşağı modern revizyonistler Arjantindeki kupa karşılaşmasına, katılmakla gerçekte faşist diktatörlüklere karşı olmadıklarını bir kere daha ortaya koydular. Modern revizyonistler faşizme görünüşte karşıdırlar gerçekte ise faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı halkın kininden, faydalanarak kendi çıkarlarını, sürdürmeye çeşitli ülkelerdeki, uşakları sosyal faşistleri destekliyerek özde faşist olan diktatörlükler kurmaya çalışmaktadır. Onlar bu politikayı uygularken halklara karşı faşistlerle, birleşmektedir, Arjantin dünya kupası bunun en son örneklerinden biridir. Emperyalist ve sosyal emperyalist sistem içinde yer alan tüm ülkelerde emperyalist ve satılık basını kullanarak, Radyo televizyon vb. araçlarla geniş programlar düzenliyerek kitlelerin dikkatleri iç ve dış sorunlardan uzaklaştırmak istenmekte dünya kupasından bu politikaya uygun olarak faydalanmaktadır. Ülkemizdeki faşist ve gerici basın geniş reklamı düzenlenen televizyon programları vb de aynı amaçla yapılmaktadır Zamlar hayat pahalılığı işçi ücretlerinin dondurulması gibi, meselelerin halka unutturulması yönündeki çabaların bir parçasıdır.

Emperyalist sosyal emperyalist ülkelerle sömürge ve yarı-sömürgelerde spor esas olarak, bu işi meslek edinmiş çok sınırlı sayıdaki kişiler tarafından, yapılır. bedeni yetenekler yarışma aracı olarak kullanılarak çeşitli müsabakalar düzenlenir. Geniş kitleler ise sadece seyirci durmaktadır. Spor Toto ve çeşitli ikramiyelerle ülke şehir dil din ve yöre farkları istismar edilerek seyirci durumunda olan kitleler bu müsabakaları izlemeye çekilir, dikkatler spor üzerinde tutulmaya uğraşılır. Son birkaç yıldır ülkemizdeki bu konudaki gelişmeler bu gerçeği doğrulamaktadır. Sömürü ve zulüm arttıkça spor programları, sporcu reklamları vs. de artmaktadır. Spora yapılan yatırımlar artmaktadır.

Her meselede olduğu gibi spor da sınıf çıkarlarından ayrı düşünülemez. Halk düşmanlarının çıkarı sporu bir uyutma aracı olarak kullanmalarını gerektirmektedir. Çünkü onlar sömürülerini perdelemek için birçok araç gibi sporu da kullanmak zorundadır. Emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerinin ve onların uşaklarının amacı kitlelere hoş vakit geçirmek değildir. Onlar, milyarlarca liralık yatırımlarını bunun için yapmaktadırlar. Gerici halk düşmanları hiç bir meselede halkı düşünmezler. Onlar, her meselede olduğu gibi bu meselede de kendi çıkarları doğrultusunda hareket ederler ediyorlar. Elbette işçi sınıfı ve ezilen halklarda sporu kendi sınıf çıkarlarına uygun olarak ele almaktadır. Proletaryanın önderliğinde demokratik halk iktidarlarında, sosyalist ülkelerde iktidarı alan emekçi sınıflar sporu kendi sınıf çıkarl-

Devamı sy. 15 da.